

DVOMESEČNIK
LETNIK 74
ŠTEV. 1 (509)

GLASILO
ZA SALEZIJANSKO DRUŽINO

JANUAR-FEBRUAR 2001

1

Salezijanski Vestnik

Z don Boskom
v nove čase

12

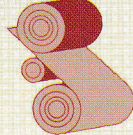
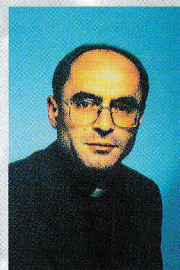
V TEJ ŠTEVILKI

2 Lojze Dobravec
Z DON BOSKOM ...

17

7 Juan E. Vecchi
MOJ DOM JE ULICA9 Jože Meze
SPOMINI IZ DAVNIH DNI12 Janez Bosko
MOLITI: KAKO, KDAJ, KJE14 Lojze Dobravec
OB STOLETNEM JUBILEJU16 s. Mojca Šimenc
ZAHVALNI DAN 200018 s. Marija Imperl
KOŠCKI DRUŽINSKEGA DUHA22 po Bollettino Salesiano
POGUM BREZ MEJA

22

26 Unione, A. Comastri
FATIMA IN SVETI OČEZAČETEK
JUBILEJNEGA LETA

Zadnjo nedeljo v novembru, na praznik Kristusa Kralja, je bilo na Rakovniku zopet praznično. Slovesna maša v cerkvi

Marije Pomočnice je bila uvod v praznovanje 100-letnice salezijanskega dela na Slovenskem. Slovesnosti so se udeležili številni salezijanci, člani salezijanske družine in mnogi don Boskovi prijatelji.

Deset gorečih sveč pred otarjem je ponazarjalo 10 desetletij salezijanskega dela na Rakovniku. To so bila leta prvih začetkov in naglega razcveta, leta skoraj popolnega zatona v povojnem času ter ponovnega oživljanja v zadnjih desetletjih. Življenje in delo salezijancev je bilo ves čas neločljivo vtakano v usodo naroda in Cerkve.

Jubilejno leto je priložnost, da znova preudarimo in ovrednotimo veliko delo, ki je bilo opravljeno, in se obogateni z dragocenimi izkušnjami preteklosti z novim zagonom usmerimo v prihodnost.

SV izhaja v več kot 50 narodnih izdajah in v 24 različnih jezikih (letna naklada je nad 10 milijonov izvodov) in sicer: Atinli (Santo Domingo) - Argentina
Avstralija - Avstrija - Belgija (Flamska) - Bolivija - Brazilija
Centralna Amerika (Salvador)
Češka - Čile - Ekvador - Filipini
Francija - Haiti - **Hrvaška**, Indija
5x (angleško, malajalam, tamil, telugu in hindi) - Irska - **Italija**
Južna Koreja - Kanada - Kenija - **Kitajska** (Hong Kong) - Kolumbija - Kongo - Litva - Madžarska
Malta - Mehika - Mozambik
Nemčija - Nizozemska - Paragvaj - Peru - **Poljska** - **Portugalska** - Rusija - Slovaška - **Slovenija** - Španija - Sri Lanka - Tajska
Urugvaj - **Velika Britanija**
Venezuela - Zambija - ZDA New Rochelle 2x (angleško, špansko) - **ZDA San Francisco**
(krepko tiskane izdaje prihajajo tudi na naše uredništvo).

Na naslovni strani

Salezijanca Jože Brečko, župnik na Trsteniku, in J. Vidic, župnik v Cerknici (v ozadju), med mladimi na uskovniškem tednu.

SALEZIJANSKI VESTNIK

RAKOVNIŠKA 6

p.p.2404

1001 Ljubljana

telefon: 01/427 30 28

dvomesečnik

1/2001, letnik 74 (štev. 509)

Glasilo za salezijansko družino

Izdaja Salezijanski inšpektorat v Ljubljani

Ureja uredniški odbor

Glavni urednik: Janez Potočnik

Grafična priprava in založba: Založba

Salve, Ljubljana

Lektoriranje: Jerneja Kovšca

Tisk: Ducal, d.o.o., Celje

ISSN 0353-0477

www.salve.si/vestnik

DAROVE za vzdrževanje Salezijanskega vestnika lahko nakažete na žiro račun:

Salezijanski inšpektorat
Rakovniška 6, p.p. 2404
1001 Ljubljana

štev. Ž.R.: 51800-620-336 05 1200119-15059, pripis: "SV"

Na podlagi 25. člena Zakona o DDV se za tisk revij obračunava in plačuje DDV po stopnji 8%.

Z don Boskom v nove čase

ZBOROVANJE SLOVENSКИH SALEZIJANCEV

V dneh po božiču, v času božične osmine, smo se salezijanci zopet zbrali na svojem rednem zboru. Zbor, ki se redno shaja vsaka tri leta, je bil hkrati priprava na vrhovni zbor Družbe, ki bo v začetku leta 2002 v Rimu.

Na zboru smo razmišljali predvsem o tem, kje in kako živimo slovenski salezijanci danes in kakšno delo opravljamo. Ugotovili smo, da živimo raztreseni po (pre)mnogih krajih (42), pogosto le po eden ali dva. To nam onemogoča "skupno življenje in delo", kar naj bi bila naša značilnost.

Zbor je sklenil, naj se v prihodnjih letih salezijansko delo osredotoči predvsem na tiste kraje, kjer lahko več salezijancev živi skupaj in opravlja značilno delo za mladino.

Svojevrstno spodbudo za takšno odločitev je dala tudi pravkar končana sinoda Cerkve na Slovenskem, ki naroča ustanovam posvečenega življenja, naj znova zaživijo "svojo lastno karizmo" in z njo obogatijo krajevno Cerkev.

Ponovna odločitev za življenje in delo v skupnosti je velikega pomena in bo močno zaz-

namovala salezijansko navzočnost na Slovenskem v prihodnjih letih. Po tej odločitvi bo postalo življenje in delo salezijancev zagotovo bolj prepoznavno in učinkovito.

V SKRBI ZA ZAKONCE IN DRUŽINE

Vsi, ki se posvečamo delu z mladimi, se zavedamo, kako odločilna je za njihovo življenje izkušnja doma, družine in medosebnih odnosov.

Tega se je zavedal že don Bosko, zato je mlade, ki niso imeli doma in družine, povabil v svoj

dom, kjer naj bi živeli skupaj kot v družini.

V sodobnem načinu življenja, v katerem je skrb za materialne dobrine postavljena na prvo mesto, postaja družina vse bolj izpostavljena mnogim pritiskom in je zato vedno bolj krhka in ranljiva. Tega se zavedamo tudi salezijanci, ki smo zavezani preventivnemu delu za mladino. Zato smo se odločili, da bomo svoje prizadevanje v dobro mladine usmerili v bolj zavzeto delo za zakonce in družine. V župnijah, kjer se že več let načrtno posvečajo temu delu, se že kažejo razveseljivi sadovi tovrstnega prizadevanja.

V ta namen želimo urediti tudi nekatere domove, ki naj postanejo kraji srečevanja in duhovnosti ne le za mladino, ampak tudi za družine.

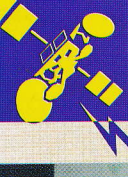
Zadnji dan meseca januarja, godovni dan sv. Janeza Boska, naj bo praznik za vse, ki čutimo, da nas kot don Boska Bog pošilja med mlade.

Don Boskov zgled naj bo za vsakega izmed nas vabilo, da bi velikodušno doprinesel svoj delež k temu, da bi bilo tudi na obrazih današnje mladine več vedrine ter v njihovih očeh več luči in upanja v prihodnost.

Lojze Dobravec, inšpektor

ŽELIMLJE

DOM SREČANJ V LETU 2000

Minilo je še eno koledarsko leto. Na duhovnih vajah v Želimljem se je v tem letu zvrstilo okoli 1000 otrok in mladih. Zanje je na 12-ih srečanjih skrbelo 70 animatorjev, ki so se v tem letu skupaj kar 280-krat udeležili duhovnih

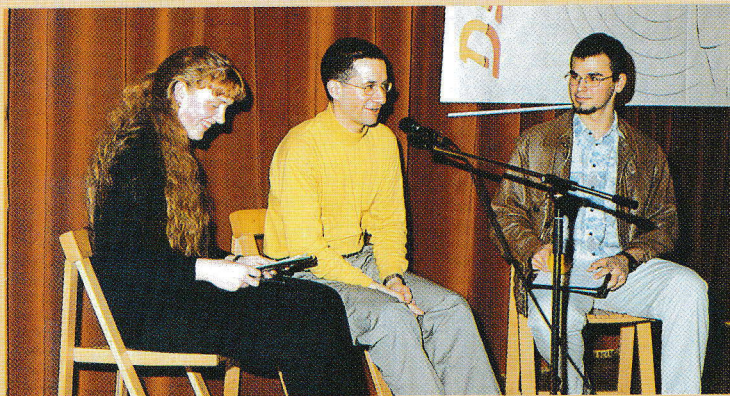
vaj. Spomladi smo govorili o poklicih, poleti se nam je predstavil sv. Frančišek, v adventnem času smo z modrimi potovali proti Betlehemu, k tistemu, ki osmišljuje naše delo. Skupaj z njim začelimo tudi novo leto v upanju, da se bomo še naprej srečevali in drug drugemu pomagali na poti za Novorojenim, ki razsvetljuje temine naših dni.

Peter P.

SALEZIJANCI O SVÓJEM ŽIVLJENJU IN DELU

Po božiču (od 26. do 29. decembra 2000) smo se v Želimljem zbrali predstavniki vseh petnajstih salezijanskih skupnosti, ki delujejo v okviru salezijanske inšpektorije sv. Cirila in Metoda s sedežem v Ljubljani (med njimi so tudi štiri naše skupnosti zunaj Slovenije: na Koroškem, Tržaškem, v Vojvodini in v Črni Gori). Prišlo nas je nekaj nad trideset salezijancev. Takšna srečanja imamo vsaka tri leta. Enkrat razpravljamo o temi, ki se zdi najbolj primerna nam v Sloveniji, drugič pa o temi, ki nam jo predložijo predstojniki v Rimu in je potem tudi tema vrhovnega zbora - srečanja predstavnikov salezijancev z vsega sveta, ki je vsakih šest let! Za letošnje srečanje, ki je namenjeno predvsem pripravi takega zbora salezijancev na svetovni ravni, so predstojniki v Rimu predložili naslov *Salezijanska skupnost danes!* Tako smo se tudi slovenski salezijanci ustavili ob tej temi in razmišljali o življenju po naših redovnih skupnostih, o tem, kako je poslanstvo zaupano skupnosti in kako pomembna je vloga predstojnika vsake krajevne skupnosti. Predvsem pa je bilo to tridnevno srečanje sobratov v Želimljem priložnost za bratsko druženje, iskren pogovor in utrjevanje prijateljskih vezi med nami.

Janez P.

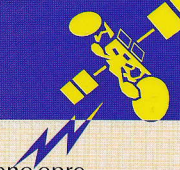
ZLATI OLIMPIJEC MED NAMI

V Želimljem smo prepoznavni tudi po športnih dogodkih. Tako v Domu Janeza Boska vsako leto v zimskih mesecih organiziramo don Boskov turnir. Pri odprtju, ki je bilo 11. decembra 2000, so sodelovali dijaki s svo-

jo ustvarjalnostjo, obiskal pa nas je tudi olimpijski zmagovalec v strelskem maratonu in športnik leta v Sloveniji, Raymond Debevec. Ob pogovoru z njim smo se navdušili nad njegovo preprostostjo in prijaznostjo. Misel, ki jo je zaupal dijakom, je, da naj vedno vztrajajo kljub morebitnim neuspehom - torej z vztrajnostjo do uspeha.

Peter K.

TRSTENIK

Prizidek doma za starejše sbrate je že pod streho, končana je približno polovica del, v tednih do velike noči bi radi končali večino obnovitvenih del (v teku je urejanje notranjosti) in jih obisku svetovalca vrhovnega predstojnika za našo pokrajino tudi blagoslovili in izročili sobratom v uporabo. Hvala vsem, ki ste že in ki še boste velikodušno prispevali za obnovo – naj vas Gospod spremlja vse dni novega leta 2001.

BUČKA

BLAGOSLOV OBNOVLJENE CERKVE

Na Martinovo nedeljo je stiški opat dr. Anton Nadrah blagoslovil obnovljeno najstarejšo cerkev v okolici (iz. 13. stoletja). Cerkev sv. Martina na Bučki je ena od 136-ih cerkva, ki so v Sloveniji posvečene sv. Martinu. Najprej je spadala pod pražupnijo Bela Cerkev, potem pod vikariat Raka, v 15. stoletju pa je pripadla stiške mu samostanu.

Zob časa in potresni sunki so tako razrahljali cerkvene stene, da že več kot 60 let ni služila bogoslužju. Leta 1996 pa je spomeniško varstvo iz Celja pripravilo konservatorski načrt, mojster Pelko z Bleda pa je leto dni pozneje začel z zelo zahtevno obnovo. Najprej so povezali cerkev, nato utrdili temelje in podstrešni ve-

nec, utrdili stene, povezali obok, uredili drenažo in novo fasado; naslednje leto so sanirali zvonik in obnovili leseni oltar s sv. Martinom na konju. V soboto, dan pred blagoslovitvijo obnovljene cerkve, na sam praznik sv. Martina, pa je bil blagoslovljen tudi zvon sv. Martina. Vsem dobrotnikom naj Bog povrne z nebeškimi darovi.

Jože P.

VERŽEJ

BOG BLAGOSLAVLJA DELO

Vse, kar delamo, delamo za naše mlade v želji, da bi postali »pošteni državljani in dobri kristjani« (don Bosko). Ravno ta želja spodbuja tudi nas salezijance v Veržeju, da z vsemi močmi hitimo z obnovo Salezijanskega zavoda Verzej. V zadnjih mesecih nam je uspelo primerno pripraviti dve nadstropji za bivanje in aktivnosti različnih skupin mladih. Tako smo imeli v zavodu veliko različnih mojstrov, ki so obnovili tlake in na novo usposobili sanitarije. Sobe smo olepšali z novimi okenskimi

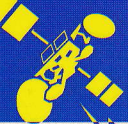
zavesami in nujno potrebno opremo. Za kitanje in belino sob je poskrbel sobrat Ivan Turk in tudi mnogo drugih del smo skušali narediti sami. To je šele začetek temeljitejše obnove, ki naj bi se začela spomladi; do takrat bo potrebno pripraviti načrte za prenovno celotne stavbe in zbrati dovolj sredstev za začetek del. Ker pa ne želimo prenavljati samo stavb, temveč tudi ljudi, smo v zadnjem času pripravili in gostili različne skupine mladih. Tako sta nam bila v veliko pomoč, mladim pa v še večjo korist, dva motivacijska delovna tabora za mlade iz programa SKA-LA-PUM iz Celja. V dneh skupnega bivanja so mladi odkrivali veličino in pomen dela ter spoznavali salezijansko skupnost. Mnogi so se ob tem prvič srečali z redovniškim načinom življenja in ugotovili bistvene razlike v primerjavi z njihovim večkrat uličnim preživljanjem. Veseli smo, da so odhajali zelo zadovoljni in da imajo željo, da se še vrnejo v to salezijansko ustanovo.

Niso pa bili to edini mladi, ki so v zadnjem času preživeli nekaj časa pri nas... (glej slikovno prilogo na sredini!).

Zaradi tistih mladih, ki so že preživeli nekaj dni med nami in

tudi zaradi tistih, ki bodo v prihodnje imeli to možnost, želimo, da Salezijanski zavod v Veržeju postane srce salezijanskega dela v vzhodni Sloveniji, duhovno ter vzgojno-izobraževalno središče za mlade iz Pomurja in dejavna ustanova z močno tradicijo.

Vsi, ki delamo v salezijanski ustanovi v Veržeju, se vam še enkrat zahvaljujemo za prijateljstvo in vam na priprošnjo Marije Pomocnice in sv. Janeza Boska želimo obilje Božjega blagoslova v novem letu (oglejte si še fotografije na sredini).

Salezijanci v Veržeju

Dragi dobrotniki!

Pri našem delu nam lahko pomagate tudi Vi s svojo molitvijo in z darovi. V ta namen je bil ustanovljen **sklad PRIJATELJI MARIJANIŠČA** in prvim darovalcem se že z veseljem zahvaljujemo za vsestransko podporo. Hvala Vam in vsem tistim, ki boste namenili kakšen dar za obnovo te ustanove. Ker je bila v zadnjem času **spremenjena telefonska številka in tudi žiro račun**, ju še enkrat objavljamo.

Denarne prispevke lahko pošljete na **žiro račun**:

01000-0001234020

sklic: 05 1355112-62197

Nova Ljubljanska banka d.d.

s pripisom: **Prijatelji Marijanišča**

Lahko se tudi osebno pogovorite z ekonomom: Janez Krnc, Ul. bratstva in enotnosti 1, 9241 Veržej, tel. 02/588-9060 ali GSM: 041/357-640

ČEMŠENIK

OTROŠKI ZBOR NA BLEDU

Pevci cerkvenega otroškega pevskega zbora smo se po lepi lanski izkušnji letošnjo jesen znova odpeljali na Bled na duhovne vaje k sestram HMP. Kako lepo je bilo ponovno snidenje – veselo in domače, čeprav je od

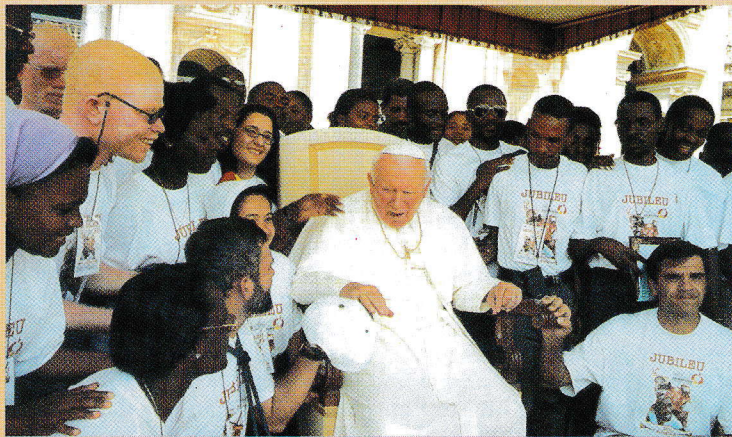

zadnjega srečanja minilo že leto dni. Tema duhovnih vaj je bila: »Marija skozi življenje«. Vikend je kar prehitro minil ob najrazličnejših dejavnostih: petju, pogovoru, molitvi, delu v skupinah, igrah in celo romanju k Mariji na Blejski otok. Zelo nas je nagovoril tudi film o sv. Bernardki. Razumeli smo, kaj zmore goreča ljubezen do Mariji z Božjo pomočjo. Sporočilo in vzpodbuda za nas vse. Veseli pa smo bili, ko

so se nam v nedeljo pridružili tudi starši. Na kratko smo jim predstavili del tega, kar smo delali. Hvala! Irena smo s. Ivanki, s. Zalki in s. Leni, ki so nam podarile svoj čas in ljubezen, ter tudi vsem, ki so nas spremljali z molitvijo. Gospod nam je podaril tri res bogate dneve. To so bili dnevi poglobitve prijateljstva z Gospodom in tudi prijateljstva med nami. Kljub slabemu vremenu smo se veseli vračali domov. M.Z.

AFRIKA

ETIOPIJA: Sveti sedež je zaupal salezijancem apostolsko prefekturo v Gambeli v Eritreji. Obsega pokrajino Gambelo in Hubabor, kjer živi okoli 400.000 domačinov, ki so povečini animisti. Salezijanci so že poslali enega sobrata, ki bo preučil možnosti in oblike njihovega dela. Prednost bodo dajali manjšim misijonskim postajam za evangeliziranje domačinov. Pomoč pa potrebujejo sudanski begunci v treh taboriščih, kamor so se zatekli pred islamskim pritiskom nad katoličani.

VATIKAN: Mlad salezijanec iz Angole, Domingo das Neves (levo, s temnimi očali), je pričeval na svetovnem dnevu mladih v Rimu med vigilijo na Tor Vergati (foto: Servizio fotografico de »L'OR«)

RIM

Ob koncu proslave dveh novih salezijanskih svetnikov je vrhovni predstojnik najavil, da bo sveti oče 11. marca 2001 **proglasil za blažene 32 španskih mučencev**, članov salezijanske družine, ki so bili pobiti v prvih mesecih državljanske vojne: med temi je 29 salezijancev, od katerih je 16 duhovnikov, 7 pomočnikov in 6 klerikov; potem pa sta še 2 HMP in en mlad sodelovnik. Ta skupina salezijancev bo proglašena skupaj z drugimi mučenci iz škofije Valencije, ki so dali življenja v času španske revolucije.

PAPUA

NOVA GVINEJA: Ob 15. obletnici obstoja srednje tehnične in obrtne šole v Gabutu je šola obiskal predsednik vlade. Čestital je salezijancem, da so ustanovili prvo tako šolo v Papui Novi Gvineji in tako dali mladim možnost za vključevanje v svet dela. Salezijanci pa so obljubili, da bodo ustanovili še krajše tečaje za tiste mlade, ki so zapustili šolo, in jim pomagali do vpisa v srednje šole (na Papui delujejo kar trije slovenski misijonarji: laiška misijonarja Franci Kurent in Zvonka Kopinater salezijanec Jožko Kramar).

Juan E. Vecchi, vrhovni predstojnik

MOJ DOM JE ULICA

O otrocih ulice... Nihče ne ve, koliko je na svetu otrok, ki so bili vrženi na ulico ali so si jo sami izbrali. Povsod jih je veliko. Na svojem potovanju na Kubo sem videl oglas: "Milijon otrok je na ulici. Nihče od njih ni Kubanec." Šlo je seveda za režimsko propagando.

O njihovem načinu življenja imamo veliko predsodkov in ga premalo poznamo. Mnogi od teh otrok se preživljajo z majhnimi, legitimnimi dejavnostmi. Res je tudi, da mnogi od njih kradejo po tržnicah in trgovskih središčih. Skoraj vsi pa najdejo podporo v skupini prijateljev, ki nemalokrat postane klapa in jih močno podpira.

Država ima do otrok ulice navadno represiven odnos, in policija jih velikokrat obravnava kot majhne kriminalce.

Salezijanci že precej časa posevčajo posebno pozornost tej vrsti otrok in so v ta namen izdelali dragocene pedagoške programe. Sestavni del teh programov je osebni stik, delo na ulici. Uspevajo z otroki, ki odraslim in institucijam sicer ne zaupajo. Postanejo njihovi prijatelji in znova je moč govoriti o usmerjenosti v življenje.

In kaj otroka sili, da izbere ulico za svoj dom, namesto da bi to bila družina ali vzgojna ustanova?

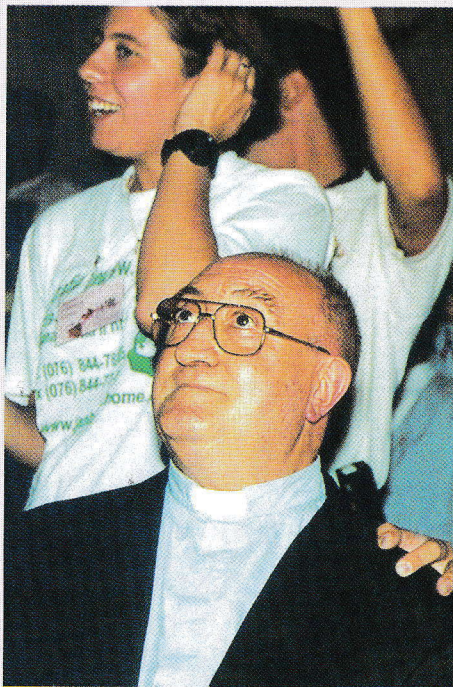
V veliki meri je tega kriva družina: čustvena osamljenost, neprijetno okolje, nezadostna pozornost na potrebe otroka, ki išče bolj vabljive izkušnje svobode. Izkazalo se je, da zmore družina, kjer vladajo pristni odnosi, pa čeprav je ekonomska šibka, otroke obdržati.

Res pa je tudi, da velikokrat na otroke in družine pritiskajo ekonomska revščina, včasih skrajna, pomanjkanje osnovne vzgoje, nepripravljenost na delo, šola, ki izključuje, pomanjkanje perspektive v življenju ...

Salezijanska izkušnja dokazuje, da ti otroci ne izgubijo niti smisla za dobro niti dobrega srca niti odprtosti novim možnostim, čeprav ostanejo mnoge vrednote in vzgojne razsežnosti nedosežene.

Ko govorimo o otrocih ulice, se takoj spomnimo na don Boskovo srečanje s fanti na Porta Palazzo ali na Mihca Magoneja. Toda takratnih razmer ne moremo enačiti z današnjimi. Don Bosko je spravil v oratorij Magoneja, ki je imel od današnjega otroka ulice samo kakšno nedolžno potezo.

Danes je potrebno imeti okolje, kjer se otroci ulice čutijo sprejete, programe, v katerih se lahko angažirajo, in jim ponuditi prijateljstvo, ki jim vliva zaupanja.

ZMP

SPREJEM PRVIH ČLANOV IN ČLANIC V ZDRUŽENJE MARIJE POMOČNICE

Ena od mnogih skupin salezijanske družine, ki se navdihuje v duhovnosti in poslanstvu sv.

Janeza Boska, je tudi *Združenje Marije Pomočnice*. Začetki tega združenja segajo v sedemdeseta leta 19. stoletja, v čas, ko je bila dograjena cerkev Marije Pomočnice v Turinu. Torej je temelj tega združenja pobožnost do »don Boskove« Marije Pomočnice. V zadnjem letu se je tudi na Rakovniku (v zadnjem času pa tudi v nekaterih krajih) oblikovala skupina vernikov, ki jim je pobožnost do Marije Pomočnice še posebej draga. Na praznik Brezmadežne so se nekateri med njimi odločili za vstop v to združenje in naredili posebne obljube. Srednješolka, najmlajša med njimi, je ta dogodek takole doživela: »8. decembra 2000 je bil dan, ki je bil zame zelo pomemben. Na ta dan praznujem svoj god. Ob tem se posebej spominjam Marijinega velikega praznika Spočetja Marije Device, letos pa sem se prav na ta praznik posvetila Mariji. Marija ima v mojem srcu pomembno vlogo. Vedno kadar sem v težavah, se obrnem nanjo in jo z zaupanjem prosim. Odkar sem se posvetila Mariji, se mi zdi še bliže kot prej. Vem, da me še posebej varuje in vodi, zato me več ne skrbi, kaj bo z menoj v prihodnosti. Vidim, da me varuje in vodi po malo drugačni poti kot moje vrstnike!«
Marija K

POJDI, LJUDJE TE POTREBUJEJO

Pričevanje dekleta, ki v tajnosti živi svoj redovni poklic sredi sveta

Minilo je že več kot pet let, odkar sem spoznala ustanovo don Boskovih prostovoljkami. Še danes se živo spominjam svojega prvega srečanja z njimi. Žal sem bila takrat še premlada in pravila mi niso dovoljevala, da bi takoj začela z aspirantatom, ki je naša priprava na zaobljube. Dve leti sem čakala in z vero v srcu upala, da bom smela stopiti v ustanovo DBP.

Medtem sem študirala različno literaturo in bila povezana s prostovoljkami. Ko sem bila z njimi na duhovnih vajah, nas je obiskal don Martinelli, vrhovni svetovalec za salezijansko družino. Njemu sem se potožila, da sem »na čakanju«. V smehu mi je svetoval, naj le vztrajam in če ne bom kmalu sprejeta v ustanovo DBP, bova skupaj napisala prošnjo in jo naslovila na samega sv. očeta.

Posredovanje don Martinelija ni bilo potrebno, v nasled-

KAR NAS DRUŽI ...

V veliki salezijanski družini priznavamo don Boska za ustanovnika.

Don Bosko je na Božjo pobudo in po materinskem Marijinem posegu začel v Cerкви izvirno evangelijsko izkušnjo.

Sveti Duh je v njem oblikoval srce, široko kakor peščena ravan ob morskem bregu, in ga napravil za očeta in učitelja množice mladih ter ustanovitelja velike duhovne družine.

V geslu Daj mi duše, drugo vzemi je svojo ljubezen do Boga in do mladih povezal v eno.

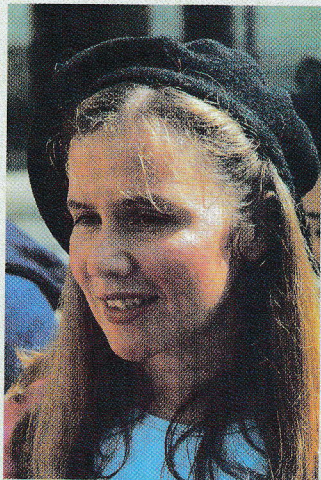
iz: Listina občestva v don Boskovi salezijanski družini, str. 7.11.

SPOMINI IZ DAVNIH DNI

KOT JIH JE ZAPISAL JOŽEF MEZE,
PRVI SALEZIJANEC,
KI JE PRIŠEL NA RAKOVNIK LETA 1901

njem letu sem že lahko začela z aspirantatom. Tri leta sem se pripravljala na zaobljube, utrjevala vero, spoznavala ustanovo in rasla v ljubezni do Marije Pomočnice, sv. Janeza Boska in bl. Filipa Rinaldija. Na tej poti me je ves čas spremljal duhovni asistent in druge prostovoljke.

Ob koncu tedenskih duhovnih vaj je tudi zame prišel velik in težko pričakovan dan, ko sem pred Cerkvijo in v občestvu sosester izpovedala svojo ljubezen do Ženina – Jezusa in mu obljubila zvestobo. Čutila sem, da je to dan milosti, ki se je z velikimi črkami zapisal v moje življenje.

Kar nekaj lepih zunanjih dogodkov je spremljalo ta dan, toda vse to je minljivo. Ostaja pa neizbrisni pečat duhovne sreče, ki me spremlja, ko stopam med ljudi, s katerimi živim. Bog daj, da bi mogla vse, kar sem doživela in spoznala, ponesti in uresničiti v svojem življenju. Med ljudmi, ki me potrebujejo, pa živeti odgovor na Božji klic. Zato se, dragi brat, draga sestra, tudi tebi priporočam v molitev.

DBP

Dasi nisem najstarejši med slovenskimi salezijanci (*op. ur. 1881-1951, v letih 1923-30 tudi urednik Salezijanskega vestnika*), vendar sem bil med Slovenci prvi, ki je stopil v salezijanske zavode in sem bil obenem tudi eden izmed onih treh sobratov, ki so otvorili prvo salezijansko naselbino na Rakovniku. ... Smatram za primerno, da zapišem tu nekaj osebnih spominov iz onih davnih dni, ko je previdnost Božja polagala kal bodočega salezijanskega delovanja med Slovenci.

POGLED NAZAJ

Kdo je prvi seznanil Slovence z don Boskom in njegovimi napravami? Bil je to kanonik Luka Jeran, znan nabožni pisatelj, urednik cerkvenega lista Zgodnja Danica in velik mladinaljub.

Praktično pa se je lotil tega načrta katehet in poznejši opat Janez Smrekar. Kako oteti mladino pogube in propada? Zamislil je v ta namen zgradbo primernega zavoda, ki naj bi ga sprejeli v oskrbo don Boskovi sinovi.

Treba pa je bilo premostiti še neko težavo. Salezijanci niso imeli tedaj niti enega Slovenca med svojimi člani. Da bi salezijanski družbi preskrbeli potrebnih domačih moči za otvoritev naselbine na slovenski zemlji, se je g. Smrekar obrnil na predstojništvo v Turinu s prošnjo, ali ne bi bilo pripravljeno sprejeti nekaj slovenskih fantov v vzgojo, ki naj bi potem primerno izšolani postali člani salezijanske družbe! Predstojniki so drage volje sprejeli ponudbo. Tedaj je g. Smrekar začel iskati fantov, ki bi bili pripravljene iti študirat v Turin. Seveda ni bilo to lahko delo, ker je bilo to čisto nekaj novega; treba je bilo iti v tuj, čisto nepoznan svet in tega se je vsakdo bal. Marsikoga je poizkusil nagovoriti k temu koraku, a brez uspeha. Slednjič se mu le posreči, da dobi štiri dečke, med njimi tudi mene, ki so se odločili, da gredo v Turin.

Kako sem prišel do sklepa, da grem v Turin? Bil sem dijak drugega gimnazijskega razreda v Ljub-

ljani. Stanoval sem tam nekje na Bregu. Moj sostanovalec je bil F. Petrič, sedaj učitelj v pokoju. Moj tovariš, s katerim sva si bila dobra prijateljca, me vpraša:

- Ti, ali poznaš g. Smrekarja?
- Seveda ga poznam, saj je bil devet let moj katehet na »Grabnu.«
- Veš, kaj me je vprašal? Če hočem iti v Turin v neki zavod. Pravil mi je, da je tam zelo prijetno in da bi potem lahko ostal vse življenje v tistem zavodu.
- Kaj si mu pa odgovoril? Ali pojdeš?
- Rekel sem, da še premislim, a za sedaj še nimam namena.
- Kakšen pa je ta zavod?
- Velik in lep. V okolici rastejo oranže in vinska trta.
- Pa študirajo za duhovnika v tistem zavodu?
- Seveda! Pa dobri profesorji so tam, sami duhovniki.

Meni je bilo nekam čudno pri srcu. Nekaj mi je reklo: tam je mesto zate. Bil je to notranji glas, ki pa je bil tako odločen, da se mi je v istem hipu zdelo, da zame ni druge poti v življenje nego tista, ki vodi v Turin. Rekel nisem ničesar, le premišljeval sem in tuhtal. Moj duh pa ni bil več doma, ampak v tistem zavodu, ki sem si ga slikal z vso bujnostjo svoje domišljije kot nekak paradiz na zemlji. Takoj sem poizvedel, kje stanuje g. Smrekar. Šel sem k njemu, da se mu javim za Turin. *Salezijanski vestnik, 6/1926, str. 104s*

BOG JE POSLAL SVOJEGA SINA, DA BI PREMAGAL

GREH

Začenjamo nov krog naše skupne poti proti iskrenejšemu krščanskemu življenju. Imenujem jo pot, ker biti kristjan in se odločati za izzive, ki mi jih v vsakdanjem življenju pošilja Gospod, pomeni ravno to: vedno znova stopati na pot lastnega spreobrnjenja in upodabljanja po Kristusu. Nič novega, kajti o tem je govoril že apostol narodov v svojem znamenitem pismu prvim kristjanom v Rimu.

Ne bomo prebirali celotnega pisma Rimljanom, ker nam to ne dopušča ne čas ne prostor, pa tudi sam Salezijanski vestnik ni temu namenjen. Ustavili se bomo le pri osmem poglavju pisma Rimljanom, kjer apostol Pavel spregovori o življenju po Duhu. Zakaj pri tem poglavju? Naj navedem vsaj dva razloga.

Prvi je, da se vsak kristjan, pa tudi vsak človek v svojem vsakdanjem življenju srečuje z dobrim in z zlom, ali kakor to pove sv. Pavel: z grehom in s svetostjo.

Drugi pa je, da kristjani pogosto pozabljamo na naše mazilje-

nje, ki smo ga prejeli pri zakramentu sv. birmе. Ta kratka razmišljanja naj bi nam pomagala razkrivati naše krščansko dostojanstvo in moč Svetega Duha, v katerem smo bili potrjeni.

»Zdaj ni torej nobene obsodbe za tiste, ki so v Kristusu Jezusu. Kajti postava Duha življenja v Kristusu Jezusu te je osvobodila postave greha in smrti. Kar je bilo namreč nemogoče postavi, ker je bila zaradi mesa brez moči, je uresničil Bog s tem, da je poslal svojega Sina v podobi grešnega mesa; da bi premagal greh, je obsodil greh v mesu.« (Rim 8,1-3).

BOG JE POSLAL SVOJEGA SINA

V naših ušesih se odmevajo božične pesmi in mnoge misli, ki so nas bogatile in spodbujale v prazničnih dneh. Temeljno sporočilo vsake božične misli, če je res božična, je naslednje: *Bog je poslal svojega Sina*, Bog se je učlovečil, Bog je postal Emanuel – Bog z nami. Poslal je svojega Sina v zelo oprijemljivi, otipljivi obliki: kot človeka, nam enakega v vsem, razen v grehu. Poslal ga je z določenim namenom: da bi premagal greh, da bi *dvignil vse, kar je po grehu padlo*, da bi *umrljivega človeka dvignil do nemrljivega dostojanstva*. Iz Pavlove misli je jasno razvidno, da je Bog

poslal svojega Sina zaradi človekove svetosti, da bi človek bil res človek, da bi bil Božji.

JEZUS KRISTUS JE ODREŠENIK

Sporočilo Svetega pisma je nedvoumno: Božji Sin Jezus Kristus je Odrešenik, ker je premagal greh, ki za človeka pomeni

oddaljitev od Boga, pa tudi bližnjega in samega sebe. Naše odrešenje se je na najodličnejši način zgodilo v velikonočni skrivnosti, to je v Gospodovem trpljenju, smrti in vstajenju, ki se vedno znova ponavzočuje pri vsaki euharistični daritvi. Tudi pri zakramentu svete spovedi, brez katere si ne moremo predstavljati dobrega krščanskega življenja, imamo opravka z Božjim odreševanjem.

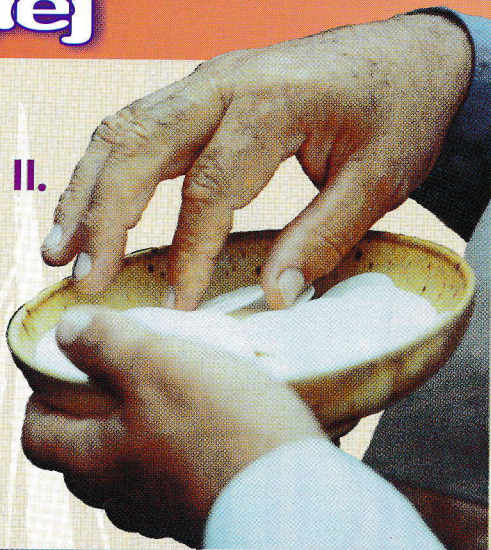
»MOJ GOSPOD IN MOJ BOG«

To je vzklík vere, ki ga je po močnem dvomu zmogel apostol Tomaž v času Gospodovih prikazovanj po vstajenju. Ko se srečujemo z Jezusom iz Nazareta, lahko v njem vidimo dobrega človeka, učitelja, turista, blazneža ... A le v veri ga moremo sprejeti kot Božjega Sina, kot Božjega poslanca, s tem pa tudi kot Odrešenika. Ali sem to zmogel storiti v svojem vsakdanjem življenju, vsako jutro, ko se prebudim? Sprejeti Jezusa Kristusa kot Odrešenika pa pomeni tudi sprejeti njegov nauk, ki je lahko za moje vsakdanje življenje nekoliko trd, korenit in težak. Ob vsem tem pa ne gre pozabiti, da Jezusa Kristusa srečujemo predvsem v skupnostih, ki obhajajo zakramente, poslušajo njegovo besedo in molijo.

MiS

PAPEŽ JANEZ PAVEL II. MLADIM

"Naj med vami zrastejo mnogi in sveti duhovniški in redovniški poklici!"

*Dragi molivci in molivke
za duhovniške in redovniške
poklice!*

S praznikom Gospodovega razglašenja končujemo sveto - jubilejno leto. Vsi si srčno želimo, da bi sadovi tega leta bogatili novo leto in novo stoletje. Papež Janez Pavel II. je bil neutrudden sejalec Božje besede najrazličnejšim skupinam. Vsekakor je bilo ob **evharističnem kongresu** najodmevnejše svetoletno srečanje z dvomilijonsko množico mladih. Papež jim je spregovoril na srce. Posebej jih je povabil **"naj evharistijo postavijo v središče svojega življenja"** in nadaljeval:

Dragi prijatelji, izročam vam največjega izmed darov, kar jih je na poteh časa podaril Bog nam romarjem, ki v svojih srcih nosimo željo po večnosti. Da bi mogli vedno v vsaki skupnosti imeti duhovnika, ki daruje evharistijo, prosim Gospoda, **naj med vami zrastejo mnogi in sveti duhovniški poklici**. Cerkev danes kot tudi vedno potrebuje ljudi, ki čistega srca darujejo evharistično žrtev. Svetu ne sme

biti odtegnjena blaga in osvobajajoča navzočnost živega Jezusa v evharistiji!

Naj se iz deleženja evharistijske porodi **nov razcvet poklicev v redovno življenje**, ki bodo Cerkvi zagotovili sveže in velikodušne moči za veliko nalogo nove evangelizacije! Če kdo izmed vas, dragi fantje in dekleta, sliši Gospodov klic, da bi se mu popolnoma daroval in ga ljubil z "nedeljenim srcem" (prim. 1 Kor 7,34), **naj se ne pusti ustaviti dvomu ali strahu!** Naj pogumno izreče "da" brez pridržka in se izroči Njemu, ki je zvest v vseh svojih obljubah! Mar ni tistim, ki so vse zapustili zaradi njega, obljubil stoterno povračilo na tem svetu, zatem pa večno življenje (prim. Mr 10,29-30)?

Dragi molivci/ke! Tudi nas papež vabi, da še naprej prosimo Gospoda za nove duhovne poklice in za stanovitnost poklicanih.

Božji blagoslov in priprošnja Marije Pomočnice naj vas vse spremljata v novem letu 2001.

Ivan Turk, voditelj molivcev

Naslov: Ivan Turk, Ul. bratstva in enotnosti 1, 9241 Veržej, tel. 02/588-90-60.

MOLITVENI NAMENI

◆ JANUAR

S praznikom Gospodovega razglašenja končujemo sveto jubilejno leto.

Molimo za ohranitev sadov svetega leta in za Gospodov blagoslov v letu 2001.

◆ FEBRUAR

Jožef in Marija sta Jezusa prinesla v tempelj in ga velikodušno darovala Bogu

Molimo za današnje starše, da bi prinesli svoje otroke v svetišče k svetemu krstu in potem, če je Božja volja, otroka podpri pri odločitvi za duhovni poklic.

◆ MAREC

Polna vere je brezmadežna Devica Jezusa spočela v moči Svetega Duha in ga z ljubeznijo pod srcem nosila.

Prosimo za matere vsega sveta, da bi z ljubeznijo sprejemale spočete otroke.

SI V SVOJEM MLADOSTNEM ISKANJU ZASLUTIL/A POSEBEN KLIC?

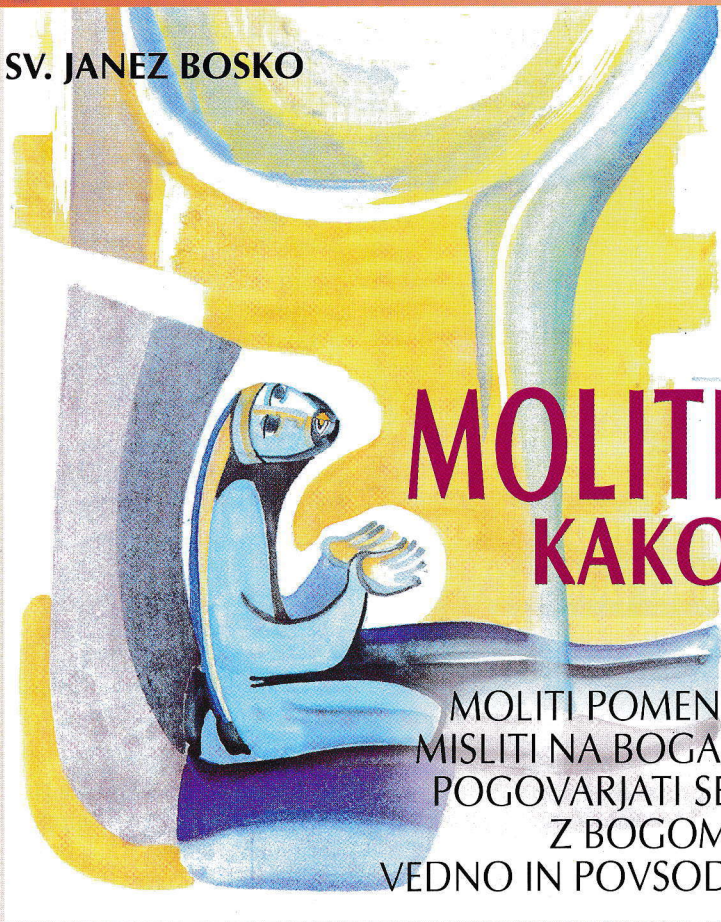

Informacije o raznih oblikah odgovora na Gospodov klic dobiš osebno, po pošti ali po telefonu.

Janez Potočnik
Rakovniška 6, 1108 Ljubljana
tel.: 01/427-30-28
e-mail: janez.potocnik@salve.si

SV. JANEZ BOSKO

MOLITI KAKO, KDAJ, KJE

MOLITI POMENI
MISLITI NA BOGA,
POGOVARJATI SE
Z BOGOM
VEDNO IN POVSOD

Ob stoti obletnici prihoda salezijancev na Rakovnik nam kot katehet govori sam sv. Janez Bosko - tako, kot je govoril svojim fantom v večernih govorih, pridigah, šmarnicah in predvsem s svojim zgledom.

● Molitev je zelo preprosta stvar

Moliti pomeni povzdigniti svojo misel in svoje srce k Bogu. Pomeni govoriti z njim s svojimi mislimi ali s svojimi besedami. Zato je vsaka misel na Boga, vsak pogled, vsaka ljubezniva beseda zanj molitev.

Kdor gleda lepote neba, gora, dežele, cvetice ter z občudovanjem in ljubeznijo misli na Boga, ki je vse to ustvaril, ta moli.

Učenec, ki se med svojimi knjigami za minuto zbere v misli na Boga..., ta moli.

Kdor gleda podobo Križanega in v mislih gleda Jezusa na Kalvariji, kako trpi in daje življenje za nas, ter mu tiho reče *Hvala*, ta moli.

Kdor ob nevarnostih, v katerih bi lahko izgubil svojo pristnost in svoje prijateljstvo z Bogom, čuti, da je šibak, in ponižno prosi Gospoda za pomoč, ta moli.

Kdor se po storjeni krivici z mislijo obrne k Bogu in se zave, da je užalil svojega Očeta, užalostil najdražjega prijatelja ter ga odkrito prosi odpuščanja, ta moli.

Molitev je torej zelo preprosta stvar. V vsakem kraju, v vsakem trenutku lahko katerakoli oseba povzdigne misel k Bogu in mu reče: *Hvala; Pomagaj mi; Usmili se me*. Ni treba besed, ki so pisane v knjigah. Dovolj so preproste misli, navadne besede, take kot so tiste, s katerimi se obračamo na svojega očeta, mamo.

Če je molitev sestavljena le iz misli, jo imenujemo *meditacija*. Če jo spremljajo besede, nima posebnega imena, rečemo ji *molitev*. Oba načina molitve

morata biti draga kristjanu, ki ljubi Boga.

● Molitev je tudi dolžnost

Vse, kar imamo - življenje, zdravje, razum, telesno moč, sposobnost žrtvovanja, trpljenja ... - , prejemamo od Boga, ki bi nam to lahko v kateremkoli trenutku vzel. Torej bi bila velika nehvaležnost, če mu ne bi nikoli rekli *Hvala*.

Ko smo bili egoisti, objestni, ko smo dovolili, da so prevladali čutnost, pohlep po denarju, zavist in lenoba, smo dopustili, da v našem življenju raste greh. Torej smo žalili Boga, nismo ubogali njegove zapovedi ljubezni. Naša dolžnost je, da mu rečemo: *Odpusti mi!*

Velikokrat smo se znašli v resnih težavah, v težkih trenutkih in smo čutili potrebo po pomoči. Bog, naš Oče, je vsemočen, in je vedno pripravljen priskočiti na pomoč. On sam nas je povabil, da ga prosimo še posebej v takih trenutkih, brez sramu, temveč z zaupanjem, tako kot otroci, ki pridejo k svojemu očetu. Jezus sam nas vabi: »Prosite in vam bo dano!« (Lk 11,9-10).

● Jezus je zgled molitve

Jezus nas je naučil, kako pomembna in potrebna je molitev. Pa ne le z besedami, ampak tudi z zgledom. Pogosto je molil čez dan, pa tudi ponoči. Z molitvijo je začel tudi svoj križev pot, da bi imel moč za izpolnjevanje Božje volje. In molil je do trenutka svoje smrti. Njegove zadnje besede so bile: »Oče, v tvoje roke izročam svojo dušo!« (Lk 23,46).

Molitev je pomembna za dihanje duše tako kot zrak za dihanje telesa. Kdor ne moli, težko ostane dolgo časa Gospodov prijatelj, ker ne najde moči, da bi dolgo delal dobro. Prav tako lahko tisti, ki svojim pljučam ne dovede dovolj dobrega zraka, zboli in celo umre.

● Iti iskati Jezusa

Povsod je Bog, zato ga lahko povsod molimo, povzdigujeemo svojo misel k njemu. Obstaja pa hiša, ki je namenjena prav molitvi. Take *hiše molitve* so vse naše cerkve in kapele. V tabernaklju je navzoč živi in pravi Jezus pod po-

dobo kruha. Najti nekaj minut v dnevu, da gremo in v molitvi pokleknuo pred njega, je eno najbolj prijaznih dejanj, ki jih lahko storimo za Jezusa, in eno najbolj potrebnih za naše življenje.

● Kaj naj prosim Boga?

Prav je, da v molitvi prosimo Boga za vse tisto, kar potrebujemo. A skušajmo biti razumne osebe in ne otroci, ki takoj, ko lahko prosijo, pomislijo na sladoled in bonbone.

Najpomembnejše stvari, za katere prosimo Boga, so duhovne dobrine: predvsem rešenje naše duše in duš naših dragih, potem odpuščanje naših grehov ... Nato ga bomo prosili tudi za sposobnost pri učenju, da bi uspeli v življenju in delali veliko dobrega našim bratom; pa za zdravje nas in naših najdražjih, za blagoslov nad našim delom.

● Ne da bi se utrudili

Mnogo kristjanov misli, da so njihove molitve brez smisla, ker

Za vse lepo in dobro bom rekel Gospodu: Hvala ti.

V težkih trenutkih bom molil: Pomagaj, Gospod!

Ko bom obremenjen z grehom, bom prosil: Gospod, usmili se me.

Redno, vsak dan, bom molil jutranjo in večerno molitev.

niso takoj uslišane. Vedeti pa moramo, da Bog usliši naše molitve (to nam zagotavlja Božji sin), a na tak način in ob času, ki se njemu zdi najbolj primeren in najbolj ugoden za rešitev naše duše. Toda nam ne da vedno takoj spoznati tega načina in časa.

● Kdaj moliti?

Jezus, naš zgled, je molil vedno. Preden je začel oznanjevati, je preživel 40 dni molitve v puščavi. Pogosto se je ponoči umaknil na goro k molitvi. Ko je govoril z ljudmi, blagoslavljal otroke, ozdravljaj bolne, je dvigoval oči k Nebu in govoril z Očetom. Molitev je bila dihanje njegove duše. Govoril je tako naravno, kot je dihal, ker je vedno čutil Očetov ljubeči pogled nad seboj.

Tudi mi lahko in moramo pogosto misliti in govoriti z Bogom v teku dneva ..., vendar sta v dnevu dva posebna trenutka, ki ju dobri kristjani še na poseben način posvečajo molitvi: zjutraj in zvečer.

Prim. Il Cattolico Provveduto, str. 1-21, in: Il Giovane Provveduto, str. 82

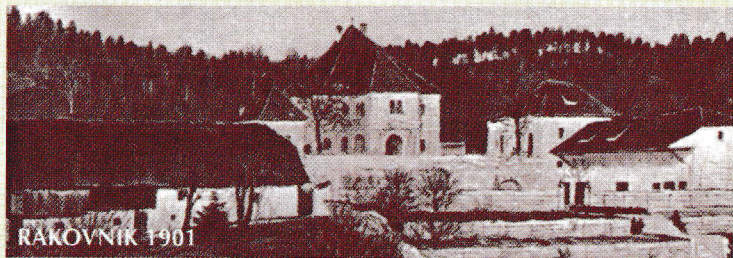

Gospod, po težkih dnevih si dolgo časa preživel v molitvi. Tvoje zadnje besede, medtem ko so ti žebli prebadali roke in noge in ti je smrt že meglila um, so bile namenjene razbojniku, ki te je prosil usmiljenja, in pa Očetu, v katerega roke si z zaupanjem položil svojo dušo in svoje življenje.

Gospod, pomagaj mi slediti tvojemu zgledu. Čez dan najdem vedno veliko časa za razne stvari, a za molitev skoraj nikoli. To pomeni, da zelo malo cenim molitev, da zelo malo mislim na svojo dušo in na tvojo bližino. Pomagaj mi zganiti to mojo lenobo, okrepitei mojo moč, da bom več mislil nate in govoril s teboj.

SALEZIJANCI NA SLOVENSKEM

VČERAJ
DANES
JUTRI

S slovesnim bogoslužjem v cerkvi Marije Pomočnice na Rakovniku na praznik Kristusa kralja se je začelo praznovanje 100-letnice prihoda prvih salezijancev na Slovensko (23.11.1901). V tem jubilejnem letu se bodo zvrstila številna srečanja, prireditve in slavja, vrhunec pa bo zaključna slovesnost v novembru 2001 na Rakovniku, ki se je bodo udeležili tudi nekateri člani vrhovnega vodstva salezijanske družbe iz Rima.

23. november 1901

Svet je bil tisti jesenski dan, 23. november, v prvem letu stoletja, ki se je pravkar izteklo. Na ta dan so prvi štirje salezijanci prišli na Slovensko in se naselili v gradu Rakovnik v Ljubljani. Tako se je tudi na Slovenskem začelo don Boskovo delo za mladino.

V spomin na ta zgodovinski dogodek so tudi letos rakovniški salezijanci obhajali 23. november "na kolenih" pred Najsvetejšim, v molitvi in zahvalje-

vanju ter v prošnji za blagoslov. Molili so za svoje brate salezijance, za člane salezijanske družine, za don Boskove prijatelje in predvsem za mladino, med katero so poslani.

Prihod prvih salezijancev na Slovensko lahko primerjamo semenu, ki je bilo položeno v našo zemljo. Bog sam je položil to seme v slovensko zemljo in kmalu je postalo očitno, da je ta zemlja zelo rodovitna.

Prvo obdobje: 1901 - 1945

To se je pokazalo zlasti v prvem obdobju, ko so se druga za drugo odpirale nove salezijanske ustanove za mladino, zlasti v krajih Rakovnik v Ljubljani, Radna pri Sevnici, Veržej pri Ljutomeru, Kodeljevo v Ljubljani, Murska Sobota, Kapela pri Radencih, Selo pri Ljubljani, Celje, Lisično in Škrlevo na Dolenjskem.

Izkazalo se je, da je don Boskov duh, njegov odnos do Boga in človeka, zelo blizu slovenskemu človeku, njegovi duši in čutenju, še zlasti mladini. Zanj je značilno predvsem nenarejenost, preprostost in domačnost, osebna bližina in prijateljstvo z mladimi, veselje in optimizem, podjetnost in neutrudna delavnost, odprtost za sodelovanje in želja, da bi se povezali vsi, ki želijo delati dobro.

Salezijanci so prinesli na Slovensko nov način pristopa k mla-

demu človeku: mlade ne želijo le poučevati in izobraževati ter se nato od njih odmakniti. Njihova želja je, da bi živeli z mladimi in med mladimi. Don Bosko je večkrat ponavljal mladim: "Med vami se počutim dobro." Mlade je imel rad. Rad takšne, kot so; rad na dvorišču in pri razvedrilu, rad v šoli in v vzgojnem domu, rad pri verouku in v cerkvi, rad v spovednici in med pogovorom, rad povsod.

Tako kot don Bosko tudi prvi salezijanci niso čakali, da bi mladi prišli k njim. Sami so naredili prvi korak in šli med njih, tja, kjer so živeli. Mlade, ki so bili brez doma, brez vzgoje in izobrazbe – in zato tudi brez prihodnosti – so povabili k sebi, na svoja dvorišča, v svoje šole in vzgojne domove.

To je bil čas cvetočega življenja salezijanskih ustanov na

ŽELIMLJE DANES

Slovenskem. V tem času so se mnogi mladi odločili, da bodo vse življenje ostali ob don Bosku in svoje življenje podarili mladim kot salezijanci, sestre

hčere Marije Pomočnice ali don Boskovi sotrudniki, nekateri tudi kot misijonarji v daljnih deželah (Kerec, Geder, Majcen, Kramar in drugi).

Drugo obdobje: 1945 - 1991

Druga svetovna vojna in čas po njej pomenita konec značilnega salezijanskega dela na Slovenskem. Tako kot mnogi drugi redovniki in redovnice so bili tudi slovenski salezijanci deležni tragične usode naroda. Mnogi so morali zapustiti domovino, ker zanje in za njihovo delo v novih razmerah ni bilo več prostora. Mnogi so, zvesti veri in don Bosku, prelili svojo kri in so bili kot "seme življenja" položeni v slovensko zemljo. Skupaj z drugimi rojaki, ki jih je doletela ista usoda, so bili v letu 2000 razglašeni za slovenske pričevalce vere. Vse to potrjuje, da v don Boskovi duhovni šoli dozorevajo tudi najplemenitejši sadovi "zvestobe do konca".

Tudi salezijanci, ki so preživeli vojno in ostali v domovini, so

morali skozi težke preizkušnje: mnogi so se znašili v zaporih in na prisilnem delu, po krivici obtoženi in obsojeni in deležni mnogih prezirov in poniževanj. Tisti, ki so bili na prostosti, so začeli opravljati tedaj edino možno delo kot župniki in kaplani po izpraznjenih župnijah.

Tudi na župnijah so skušali delati po don Boskovem zgledu, zato so posebno skrb namenjali mladini. Med prvimi v Sloveniji so začeli zbirati mlade k mladinskemu verouku in duhovnim srečanjem. Organizirali so duhovne vaje in počitnice za mladino, prirejali množične shode in srečanja, predvsem pa skrbeli za nove duhovne poklice, da bi tako zagotovili nadaljevanje salezijanskega dela na Slovenskem.

Tretje obdobje: 1991 - "znova na začetku"

Leto 1991, leto slovenske samostojnosti, je prineslo nove možnosti tudi za razvoj salezijanskega dela za mladino. Slovenskim salezijancem se je tedaj zazdelo, da se znova ponavlja leto 1901 in da so po devetdesetih letih "znova na začetku"; zopet jim je bila dana svoboda za delo z mladimi, ne pa tudi konkretne možnosti: hiše, zavodi in drugo premoženje, ki jim je bilo odvzeto po vojni.

Rakovniški grad kljub mnogim prizadevanjem še vedno ni povsem vrnjen in čaka, da bi salezijanci "znova vstopili vanj" in mu vrnili nekdanje življenje. Tudi rakovniški zavod (do nedavnega tovarna Angora), ki še ni popolnoma v posesti salezijancev, ključne po prenovi in po obnovljenem delu za mladino.

Na Kodeljevem, kjer je nekdanj deloval znamenit Mladinski dom, bi bilo potrebno povsem na novo zastaviti delo za mladino.

V Veržuju je salezijanski dom (Marijanišče) znova v lasti salezijancev, a je potreben popolne prenove. V njem se že zbirajo skupine mladih in odraslih iz vzhodnega dela Slovenije, kar daje upanje, da bo sčasoma postal salezijansko duhovno središče Pomurja.

Salezijanski dom v Celju (Gaberje), ki je bil pred časom vrnjen, je delno že prenovljen. V njem že poteka preventivni program za mlade v težavah (PUM). V načrtu je izgradnja novega salezijanskega pastoralnega središča, ki bi ga mesto ob Savinji, v katerem živi veliko mladine, vsekakor potrebovalo.

Tudi v Mariboru, kjer so salezijanci začeli s svojimi delom pred več kot desetimi leti, mestne oblasti do sedaj še niso omogočile pridobitve potrebnih dovoljenj za izgradnjo primerne salezijanskega središča za mladino.

Velika polja dela za mladino se odpirajo tudi v zamejstvu (na Tržaškem in na Koroškem), v diaspori (v Vojvodini in v Črni Gori) ter v misijonih (Afrika).

Ob praznovanju 100-letnice salezijanci spoznavamo predvsem to, da je življenje nenehno začenjanje. Zavedamo se tudi, da pripada prihodnost le tistim, ki zmorejo vedno znova začeti in ki ne dovolijo, da bi jih življenje zlomilo.

Ob velikem zaupanju v Boga pa čutimo, da je potrebno še nekaj, kar je imel don Bosko in so imeli tudi prvi salezijanci na Slovenskem, tj. veliko zaupanje v človeka, v dobroto in velikodušnost ljudi, ki podpirajo vse, kar je dobro in plemenito, saj ima samo to zagotovilo prihodnosti.

Prvi salezijanci v Sloveniji so zmogli opraviti veliko delo zato, ker so bili obdani s krogom dobrih ljudi, zlasti članov salezijanske družine in don Boskovih prijateljev. Začetek praznovanja stoletnice naj bi bil zato predvsem obnovevitev in utrditev vezi med vsemi, ki jih je nagovorila in pritegnila duhovnost sv. Janeza Boska in njegov način dela za mladino. Tako bo imel slovenski narod, in zlasti mladi v njem, več razlogov za upanje v prihodnost.

Lojze Dobravec, predstojnik slovenskih salezijancev

Priprave in dogovori.

Utrinek iz telovadnice OŠ Vuzenica

Animatorji in sestre HMP iz Radelj z inšpektorico s. Miro Peče.

Veseli udeleženci iz župnije Ig s transparentom.

Ansambel Mary band, ki se vsako leto zbere za ta praznik.

Imeli smo zanimivo mašo, so komentirali udeleženci.

ZAHVALNI DAN

2000 2000

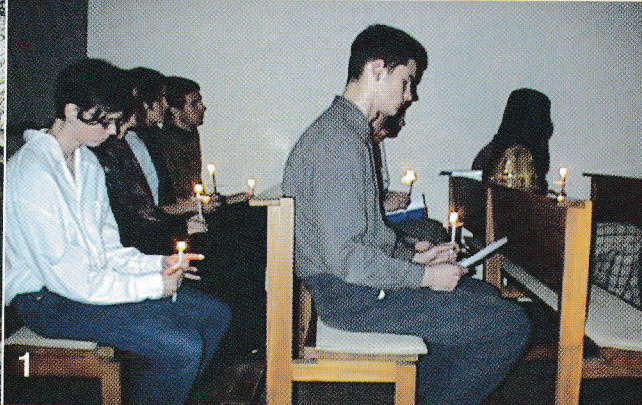
Marija v don Boskovem življenju, nagradni natečaj, misijski srečolov, športni turnir, kosilo za vse, romanje k Devici Mariji na Kamnu, zahvalna sveta maša... To in še mnogo več se je odvijalo 21. oktobra 2000 v Vuzenici na Zahvalnem dnevu mladih, otrok, animatorjev in sester HMP. Prišli smo iz številnih župnij Gorenjske, Dolenjske, Prekmurja, iz Ljubljane in njene okolice, in seveda iz Dravske doline. Povezovala nas je Marija, saj se je dan odvijal pod geslom »Marija skozi življenje voditi srečno znaš«. Zaposlile so nas številne dejavnosti in dogodki, ki so jih pripravili animatorji, domačini in sestre. In porodila se je želja, da bi se zahvalili: Bogu, drug drugemu, staršem, vzgojiteljem, sestram, animatorjem, duhovnikom, prijateljem, sovrstnikom, vsem, ki nas imajo radi. Hvala vsem, ki ste prišli, vsem, ki ste dan pripravljali in vsem, ki ste se v njem veselili!!!

s. M. S.

Duhovni vikend za birmance iz Lendave.

Silvestrovanje mladih (1 - 5).

2

Delovni tabor za mlade iz Skale - PUM

Razstava aranžmajev cvetličarja Leona.

VERŽEJ
2000
2000

Za nekaj dni so nas obiskali birmanci iz Lendave na duhovnem vikendu. Maturanti iz Gimnazije Želumlje in Mariborske škofijske gimnazije so imeli pri nas vikend intenzivne priprave na maturo iz predmeta filozofija. Pod vodstvom sobrata Ivana Turka so se tukaj na duhovni obnovi zbrali ministranti iz dekanije Ljutomer. Na intenzivnih pevskih vajah smo gostili župnijski pevski zbor iz Murske Sobote. V adventnem času so se ob pomoči Ivana Turka in Martina Maroša nekatere skupine duhovno pripravile na božične praznike, tako so bili na duhovni obnovi člani župnijskega sveta iz Beltincev, člani Sera kluba iz Maribora, zaposleni na projektu SKALA ...

3

4

5

Majhni otroci z izredno zavzetostjo zlagajo sestavljanke. Četudi manjka samo en droben del, ga vztrajno iščejo. S svojim delom so zadovoljni šele, ko so ga našli in je slika popolna. Nedorodne otroške oči žarijo od sreče in ponosa, ko je sestavljanke dokončane.

Tudi družino lahko primerjamo s takšno sestavljanke. Mnogo drobnih delčkov sestavlja celoto - srečno družino; ne le njeno sliko, ampak to, kar v resnici je. Kateri so njeni 'delčki'? Z eno besedo bi jih lahko poimenovali družinski duh. Lahko bi nanizali mnogo elementov pravega družinskega duha. Ustavimo se le ob nekaterih.

LJUBEZEN

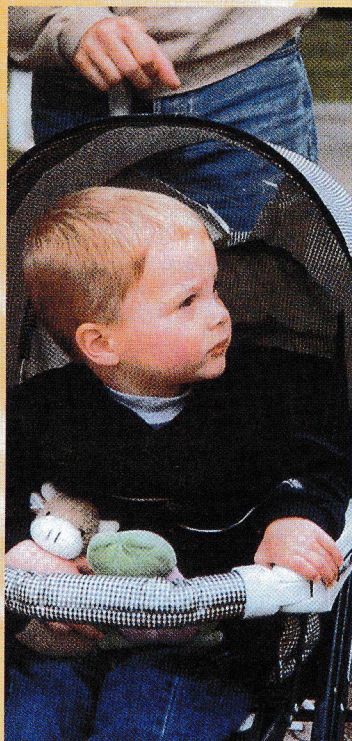
Edina vez, ki naredi družino zares družino, je ljubezen. Samo ljubezen daje otroku in mladostniku telesno, moralno, psihološko, kulturno in duhovno hrano, ki

mu omogoča vsestransko rast. Ljubezen ni pesek, ampak trdna skala, na kateri se lahko zgradi srečna družina. Srečna družina je družina, ki živi v resnično globokem, iskrenem in trdnem čustvenem ozračju. V takšnem okolju lahko otroci rastejo v trdno, pozitivno osebnost.

NAVZOČNOST

Navzočnost je naložba energije, časa, volje, dela, žrtve; z drugo besedo: je vse to, kar s tem, kar si, daješ družini. Družina je na prvem mestu. Vse več in, žal, vse preveč družin umira zaradi odsotnosti njenih članov. Družina je sistem, kar pomeni, da je vsak sestavni del zelo pomemben; nihče ni izvzet, nihče ni zgolj gleda-

Koščki družinskega duha

lec, nihče ne more reči: »Ne spadam zraven.« V družini vsakdo prejema in daje; vsakdo ima v njej svoje mesto; če ga ne bi bilo, bi ves sistem bil drugačen, bi bil neka druga družina. Karkoli se zgodi, ne more nihče reči: »Mene ni bilo.« »Ne tiče se me.« Tudi kdor se hoče izmuzniti, s svojim obnašanjem sporoča: »Sem!« Njegova drža vpliva na druge člane in drugi vplivajo nanj. Karkoli dela - četudi bi ves dan le poležaval ali govoril: »Ni me, name ne računajte!« - Vedno je s tem že navzoč. Le da s svojo negativno držo v družino vnaša nerazpoloženje in slabo voljo. Vse drugače pa je s tistim, ki si prizadeva, da bi dal boljše, da bi bil navzoč, da bi bil pozitiven in da bi v svojo družino vlagal, kar premora najlepšega.

DAROVANJE

17-letna Špela skupaj s teto odhaja od zelo bolne mame, ki le-

ži v bolnici. Med potjo zamisljena reče: »Le kaj je oče danes jedel za kosilo? Takoj po šoli sem šla v bolnico k mami in zdaj je že večer. Sam si gotovo ni kuhal.« Teta je presenečena, da to mlado dekle, ki bi ji lahko rojile po glavi 'neumnosti' ali vsaj le skrb zase, misli na očetovo kosilo. Od mame, ki se je vse življenje tiho darovala; od očeta, ki se je daroval na drugačen način, se je sama naučila darovanja. Špela se bo gotovo znala darovati, ko si bo ustvarila lastno družino. Verjetno se ne bo spraševala: »Koliko me bo stal otrok? Čemu se bom morala odpovedati zaradi moža, zaradi

otrok?« V njenem srcu in v njenih dejanjih ni prostora za pretirano preračunljivost. Ljubezen je vsa v darovanju. Ko se nekdo nesebično daruje, presenečen ugotavlja, da mnogo več prejema in da se njegovega srca polšača radost. V družini, kjer si vsi prizadevajo tako živeti, vlada nepopisna sreča. Za družinsko srečo je namreč odgovoren vsak član.

odgovorilo »Denar, avtomobili, moderna hiša,« ampak da so skupaj«. Neka mati je zapisala: »V prostem času skupaj delamo in se skupaj igramo. Ko smo delali skupaj, smo občutili, kako smo si bližju.«

»Veliko časa posvečamo spontanemu pogovoru,« je dejal neki oče, »in včasih se pojavi problem, razpoloženje ali vrednota, ki jo nosimo v sebi in je dobro, da se o tem pogovorimo. Če moj otrok ne bi mogel govoriti z menoj o avtomobilih ali športu, kako naj pričakujem, da bo spregovoril z menoj o drugih, bolj perečih vprašanjih?« Starši se morajo naučiti predvsem govoriti z otroki in ne otrokom.

Tudi v dobrih družinah se pojavljajo težave, toda sposobne so jih premagati. Kadar se pojavi problem, ne vprašajo: »Kdo je kriv?« Njihovo vprašanje je: »Kako lahko to rešimo?«

ODPUŠČANJE

Največ povedo dejanja, a ljudje smo potrebni tudi besed. Starša sta pripravovala, da svojim otrokom vsak večer in večkrat čez dan ponavljata: »Andreja, rad te imam!« »Marko, rada te imam!« Tudi kadar koga od njiju skregava, so najine besede: »Rad te imam!« Teh nekaj preprostih besed je kakor balzam za dušo. Otroku, zakoncu, še dolgo odzvanjajo v ušesih in se zasidrajo globoko v dušo. Kako čudovita gotovost za otroka je slišati, doživljati, da Tudi ko naredi neumnost, ve, daga imajo radi. Družinska ljubezen je vedno odpuščajoča. Ko starši karajo otroke, naj le-ti niti za trenutek ne podvomijo v njihovo ljubezen.

SKUPNO DELO IN POGOVOR

Na vprašanje: »Kaj je potrebno, da je družina lahko srečna?« 1500 vprašanih mladih ljudi ni

MOLITEV

Družinska ljubezen ne preživi brez globokih korenin. Srečne družine v vsakdanjem življenju negujejo in izražajo tudi duhovnost. Drug z drugim ne delijo le hrane in stanovanja, ampak tudi globoke duhovne vrednote. Njihova duhovnost ni le duhovnost posameznikov. Družinski člani se srečujejo tudi v posebnih trenutkih, ko se vsi skupaj obračajo na Nekoga, ki je nevidno navzoč v njihovem življenju. Čas za družinsko molitev je poseben čas. Je posvečen čas. Družina, ki moli, sčasoma postane velika duša, polna nežnosti, odpuščanja, razumevanja, Boga.

NALOGA ZA STARŠE IN OTROKE

Z vsem tem, kar sem in kar delam, hočem biti resnično navzoč v življenju naše družine.

Pripravila s. Marija Imperl

OTROCI

SO DAR, SREČA IN RADOST

*Naša srečanja smo začeli v Murski Soboti, v vrtcu Lavra. Med zgodbami mnogih otrok nas je tokrat najbolj nagovorila življenjska zgodba **Jožice Bagari**, ki dela v vrtcu kot laična vzgojiteljica. Vrtec sicer vodijo hčere Marije Pomočnice, Jožica pa tam dela drugo leto.*

- Česa so te kot otroka naučili starši, kar bi želela podariti naprej?

»Nisem odraščala v popolni družini, ampak ob mami, s katero sva preživeli mnogo preizkušenj. Kljub temu, da sem odraščala brez očeta, ga nisem nikoli krivila za dejanja, katerih posledica je bil razdor družine, saj sem sčasoma ugotovila, da je bil tudi sam le ena od marionet v rokah sorodnikov.

Mama me je vedno vzgajala v duhu vrednot, vedno mi je govorila, da so pomembne za človekovo srečo ter duhovno rast: poštenost, dobrota, ljubezen, resnica, pravičnost, enakost in spoštovanje.

Zgodilo se je, ko sem bila še otrok. Z mamó sva še živeli na vasi, kjer so bili ljudje med seboj

mного bolj povezani. Šli sva na obisk k starejši ženi, ki je bila zelo osamljena. Potem pa je dobila obisk: hčerko in vnukinjo. Ko sta stopili v hišo, sem namesto pozdrava zaslišala besede, ki jih ne bom nikoli pozabila: »Joj, kako je tu vse staro in grdo!«

Ženi je postalo hudo, oči so se ji zarosile... Z mamó sva se poslovili. Ko sva se vračali proti domu, sem jo vprašala, zakaj te besede. Odgovorila mi je: »Res je, da vsi nimajo vsega; toda ni pomembno, kar imaš okoli sebe, temveč, kar imaš v sebi.« Besede še danes odzvanjajo v meni vsakokrat, ko grem na obisk h komurkoli ...

Tudi ta dogodek je pripomogel k temu, da sem si obljubila, da bom poskušala v svojem poklicu vzgojiti otroke v ljudi, ki se bodo zavedali vrednot ljubezni, dobrote, spoštovanja. V kolikšni meri mi bo to uspelo, pa bo pokazal čas. «

- Pot življenja, ki pripelje v vrtec Lavra

Jožica je po gimnaziji končala na Pedagoški fakulteti študij Predšolske vzgoje. Njena mama pa je po pogovoru s sestrami HMP prenesla hčeri povabilo za delo v vrt-

cu Lavra. Sestre HMP so Jožico še nekoliko »počakale«, da je popolnoma opravila vse študijske obveznosti, pa prakso ... Seveda pa te mora delov »drugačnem« vrtcu veseliti ... Pa smisel moraš imeti ... Pa človek in predvsem kristjan na mestu moraš biti ...

Naj v nas večkrat posije spoznanje, da so otroci smisel, ki nas dopolnjuje; predvsem pa, da so velik DAR, SREČA in RADOST!

In Jožica vse to združuje. Sama o sebi pravi, da od tretjega meseca starosti zahaja v cerkev. Da nedelji brez maše nekaj bistvenega manjka. Za vrtec, kot je Lavra, pravi, da je okolje, ki ji uga-ja. Delo v vrtcu je podobno delu, ki ga opravlja tudi v prostem času. Uči tudi verouk ...

- Kako preživite dan v vrtcu Lavra? Si uspešna pri delu?

da bomo tudi mi drugačni ...

»Vsak dan se zavedam, koliko moči in ljubezni je potrebno, če želiš vzgojiti otroke v krščanske ljudi. In ravno to ljubezen ter moč črпам iz vsakodnevnih molitve, ko se skupaj z otroki priporočamo v Božje varstvo. Vsak dan tudi skupaj ugotavljamo, da so stvari lažje rešljive, ker imamo nad seboj Božji blagoslov. Misel, da nismo sami, da je Bog z nami, nas v skupini pomirja, kadar smo nemirni, in nas tolaži, kadar smo žalostni.«

● *Biti »drugačen«, pa vendar laik v Cerkvi*

Jožica pravi, da ljubi delo v vrtcu Lavra. Čuti, da lahko otrokom veliko da ... prave vrednote, za katere, je bila vzgajana tudi sama in ki jih (morda) v drugačnih ustanovah otrokom ne bi mogla posredovati. V vrtcu rada os-

tane tudi kakšno uro po tistem, ko se ji že izteče delovni čas, tako »za dušo« ... (za crkljanje ...) ... Okoli sebe ima dobre sodelavke, ki so ji v veliko pomoč. Med njimi vlada razumevanje.

● *Misel, s katero bi nam izprašala vest - da bi postali malce drugačni*

Končala bi z mislijo, ki se mi je porodila v času, od kar delam z otroki.

Naj v nas večkrat posije spoznanje, da so otroci smisel, ki nas dopolnjuje;

predvsem pa da so velik DAR, SREČA in RADOST!

● *In kdaj so otroci dar, sreča in radost?*

Ko jih gledamo le z očmi ali pa tudi s srcem?!«

SREČANJE DRUŽIN NEKDANJIH GOJENCEV VRTCA LAVRA

Namen salezijanske vzgoje je spremljati mlade v vsem procesu vzgojnega oblikovanja: tako rekoč od zibelke do zrelih let. V vrtcu skupaj s starši polagamo temelje vzgoje njihovih otrok. Ker pa nam v Murski Soboti zaenkrat še ni dano, da bi se otroci, ki prerastejo vrtec, lahko šolali pri nas, poskušamo ostati v tesnem stiku z družinami. Večkrat čez leto organiziramo srečanja za t.i. nekdanje vrtičkarje. Poleti smo bili z njimi en teden na Pohorju in en teden v oratoriju. V soboto 7. oktobra 2000 smo se spet dobili, tokrat

cele družine. Kljub slabemu vremenu se nas je zbralo nad 60. Po uvodnem klepetu med starši in zagreti igri otrok so se starši zbrali za kratko predavanje s. Avzillije Simončič in izmenjavo vzgojnih izkušenj, otroci pa so pripravljali dramsko igrico in izdelovali različne venčke... Popoldan so nas otroci presenetili s svojo igrico, potem pa smo ob prižiganju svečk skupaj zmolili rožni venec. Nekateri pa smo se zadržali v prijateljskem klepetu vse do večera. Bog nam daj veliko dobrih družin.

s. Marija

ŽELITE PODPRETI SALEZIJANSKO POSLANSTVO IN USTANOVE?

Nekateri nas v svoji velikodušnosti in skrbi vprašujete, kako bi mogli podpreti Don Boskovo poslanstvo in njegove ustanove danes pri nas. Hvaležno vas obveščamo o nekaterih možnih oblikah:

- nakažete denarna sredstva na naš **žiro račun**:
51800-620-336
05 1200119-15059

o nakazilu in namenu nas obvestite na naslov:

*Salezijanski inšpektorat
Rakovniška 6, p.p. 2404
1001 Ljubljana*

- odstopite svoj certifikat ali delnice
- zapustite s pravnoveljavno oporoko svoje nepremičnine in premičnine (oporoka - napisana lastnoročno ali overjena pri notarju)

Svoje darove lahko namenite:

- za pomoč dijakom na naših šolah
  - za novince in bogoslovce
  - za misijone (Kerečev sklad)
  - za maše (navadne in gregorijanske)
  - za Salezijanski vestnik
  - za izvedbe posameznih projektov
  - za vzdrževanje salezijanskih ustanov
  - in za novogradnje
- O vsem se lahko dogovorite z *Blažem Cudermanom*, inšpektorialnim ekonomom, tel. 01/427-41-50.

Hvaležni smo vam za vsak dar, vsak dan molimo za dobrotnike in vsaj enkrat mesečno obhajamo evharistično daritev po namelih dobrotnikov.

Don Boskovi salezijanci

POGUM BREZ MEJA

nu bo to sploh začetek evangeli-
zacije. V nobeni od teh dveh de-
žel katoličani ne presežejo števi-
la sto. Kuvajt in Irak sta deželi, kjer
prevladuje muslimanska vera, tu
pa prebivajo tudi male skupine
katoliških priseljencev in starih
kristjanov. Na Mavritiusu ima
Cerkev že svoje mesto, vendar jo
bomo na njeno prošnjo obogatili
s salezijansko karizmo.

- *Komu zaupate novo poslanstvo?*

Novo navzočnosti zaupamo
raznim inšpektorijam – kot ime-
nujemo salezijanske redovne

Novi kraji salezijanske navzočnosti v svetu

Novih pet narodov je pričakalo salezijance: Irak, Kuvajt, Mongolija, Azerbajdžan in Mavritius. V teh deželah bo zavel isti duh, ki je spodbudil že prve pionirje salezijanske družbe, ko jih je pospremil don Bosko. Njegove sanje nuestavljivo nadaljujejo svojo pot. O tem smo povprašali svetovalca vrhovnega predstojnika salezijanske družbe za misijone, g. Luciana Odorica.

- *Gospod Luciano, odhajate v pet novih dežel. Zakaj?*

Prvi motiv je ta, da je v svojem bistvu salezijanska družba tudi misijonarska. Te dimenzije ne smemo nikoli pozabiti. Drugi motiv je, da nismo mi želeli na ta področja, temveč je nova navzočnost splet zgodovinskih okoliščin, prošelj škofov in celo Svetega sedeža. Tretji motiv pa je izziv mladim salezijancem ter spodbuda vsem drugim, ki gorijo za misijonsko idejo. To so izzivi in salezijanci vedno sprejemamo izzive, tudi če se včasih zdijo nemogoči.

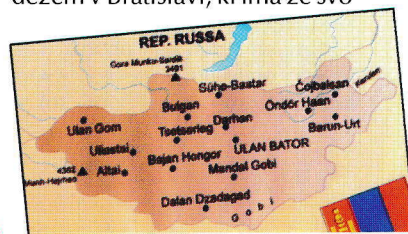
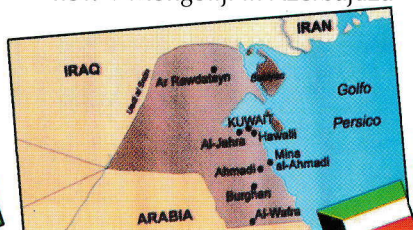
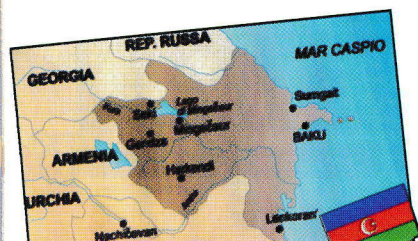
- *Zakaj prav te dežele in ne katere druge?*

Lahko vidite, da so vse dežele azijske oz. z azijskim prebivalstvom. Papež je imenoval Azijo za misijonsko deželo. Torej je na prvem mestu v skrbi za evangelizacijo. Azija je velik izziv za 3. tisočletje, saj tu prebiva največ ljudi na svetu – kar 64% vsega prebivalstva – toda najmanj evangelizirana, komaj 3% je kristjanov. V Mongoliji in Azerbajdža-

provinc – da se ustvari konkretno misijonsko sodelovanje. Določena inšpektorija pošlje misijonarje v dogovorjeno deželo in vsestransko vzdržuje, tudi ekonomsko, zastavljeno delo. Tako se ustvari močno sodelovanje in povezanost.

Za Mongolijo smo izbrali inšpektorijo v Vietnamu, saj ima veliko misijonskega duha, po drugi strani pa se poklicno zelo bogati in ima veliko mladih moči, ki bi se doma na majhnem področju prenasičile. Azerbajdžan smo zaupali slovaški inšpektoriji s sedežem v Bratislavi, ki ima že svo-

jo misijonsko postojanko v Sibiriji, a je z veseljem sprejela nov napor, tudi zaradi bogate poklicne rasti. Za Kuvajt bo skrbela inšpektorija v Bombayu (Indija), kjer so poklici tudi v porastu in je mnogo indijskih izseljencev v deželi nafte; za Irak bo poskrbela bližnjevzhodna inšpektorija, saj to področje spada v ta okvir in tu nastajajo močne katoliške skupnosti s poklici. Nekaj novega je, da smo Mavritius zaupali inšpektoriji na Madagaskarju, ki je bila ustanovljena šele pred kratkim. To je izziv za lastno utrditev in širitev. Taka odločitev se zdi v nasprotju z navadami Družbe, a to je čas izzivov.

- *Pa vas ni strah, ko odhajate v kraje, kjer včasih ostro nasprotujejo katoliški veri, kot so to muslimanske države? Kot veste, včasih celo napadejo in ubijajo kristjane.*

Seveda, strah je prisoten. Obiskal sem Mongolijo in Azerbajdžan. Zdi se mi, da bo zelo težko začeti oznanjati Kristusa, ker ga še sploh ne poznajo. Samo nekateri so slišali ali videli o njem po radiu ali časopisih, ob tem pa moramo vedeti, da je nivo družbenega obveščanja na vzhodu čisto drugačen kot pri nas. In če že poročajo o Kristusu ali Cerkvi, ne vedo, o čem poročajo. Ne poznajo katekizma, še manj ga znajo posredovati. Kako začeti, kako dopolniti obstoječe stanje, kako obogatiti njihovo kulturo z evangelijskim kvasom? To so velika vprašanja za ti dve deželi, ker se začena prva evangelizacija. Misijonarji, ki jih pošiljamo, so vsekakor pripravljene in gotovo bodo znali posredovati karizmo na novo področje.

- *In v muslimanskih predelih, kot je Kuvajt?*

V Kuvajtu načrtujemo osnovno in srednjo šolo predvsem za otroke azijskih priseljencev, med katerimi je veliko katoličanov. Torej imamo kljub natančnim vzgojnim muslimanskim zakonom sogovornike, ki upoštevajo našo vero. Omogočili so nam tudi, da izvajamo dejavnosti mladinske pastorale izključno ob vikendih na ozemlju apostolskega vikariata.

- *Toda državni zakoni prepovedujejo versko vzgojo v šoli.*

Seveda ne bomo izvajali nikakršne neposredne evangelizacije.

- *Kaj pa jezik?*

Z angleščino se začne v vseh deželah. Seveda se bo potrebno naučiti lokalnih jezikov, če hočemo vstopiti v neposreden stik z njihovo kulturo in jo obogatiti z evangeliem.

- *So misijonarji pripravljene za področje, kamor odhajajo?*

Poučeni so o zgodovini in kulturi dežel. Potekala je priprava pred odhodom, prav tako bo potekala poglobitev na mestu samem.

- *Še problemi inkulturacije?*

Naj poudarim dve stvari. Prepričani smo, da širimo Kristusovo resnico, ne pa človeško spoznanje. In drugič, noben misijonar ne oznani te resnice, če ga zgodovina, mišljenje ljudi ne prevzame (ne da se ji le prilagodi). Odkriti mora semena resnice v že prisotni kulturi in jih vključiti v polje Kristusove resnice. Poglobitev v kulturo obogati nove prvine oznanjevanja.

povzeto po Bollettino Salesiano, 10/2000

MISIJSKE ODPRAVE

125. obletnica prve odprave
130 misijonskih odprav
9990 salezijancev odšlo v
misijone do leta 1999
84 jih je odšlo v letu 2000

OD KOD PRIHAJAJO

novi misijonarji:
31 iz Evrope, 28 iz Azije,
20 iz Amerike, 4 iz Afrike
in 1 iz Oceanije

KAM ODHAJAJO:

40 v Afriko, 26 v Azijo,
3 na Srednji Vzhod
in Albanijo, 8 v Ameriko,
7 v Vzh. Evropo

NOVE NAVZOČNOSTI:

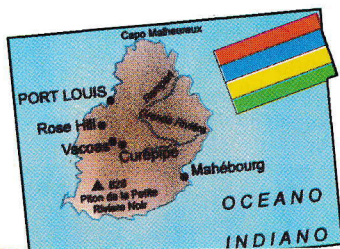
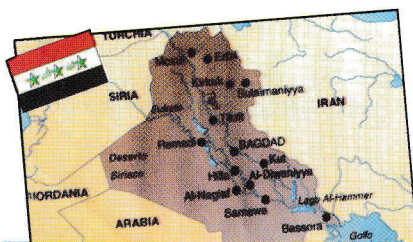
Azerbajdžan, Irak, Kuvajt,
Mavritius, Mongolija

TURIN

OB ODHODU JUBILEJNE MISIJSKE ODPRAVE

»Misijonarski polet naše pastoralne ljubezni ima svoj konkreten in pomenljiv izraz v nepretrganem odhajanju sobratov in sosester, članov salezijanske družine, proti deželam, ki še ne poznajo evangelija, ali v nove Cerkve, v katerih je treba vcepiti salezijansko karizmo. - Ko zapušča svojo domovino, povsod skupno nosijo evangelij in človeški napredek; Jezusovo veselo oznanilo in večje dostojanstvo za vsakega človeka, občutljivost za mladino in vzgojno sposobnost, s katero je Bog obogatil Cerkve s pomočjo don Boskove svetosti. Od te prve misijonske odprave je odšlo več kot 10.000 sobratov in sosester. Odšli so v 130-ih odpravah, ki so odhajale iz te bazilike, pod pogledom in zavetjem naše Matere in Pomočnice Cerkve, ki je navdihovalka in vzornica našega zaupanja in apostolskega poguma.«

vrhovni predstojnik salezijancev Juan E. Vecchi

PARA UN FUTUR ZA BOLJŠO PRIHODNOST

MELIOR

Projektna skupina mladih iz južne Koroške "Angola 2000", ki jo sestavljajo Nataša Dovjak, Hanej Škof, Krista Hutter, Vera Karner, Gitl Buchwald in salezijanec Hanzej M. Rosenzopf, je od 28. julija do 20. avgusta obiskala misijonsko središče don Boskovich sester v Kakuako.

MED LJUDMI V SKRAJNI REVŠČINI

Po prihodu smo izročili skupnosti sester, ki jo vodi s. Zvonka Mikec, medicamente, zdravniške pripomočke in finančno podporo, ki je namenjena graditvi novega izobraževalnega centra v Bengueli. Benguela je drugo največje mesto v Angoli. Večina ljudi živi v skrajni revščini in nima vode in električnega toka. Med njimi narašča agresivnost. Smrtnost otrok je velika zaradi pomanjkanja hrane in higiene. **Sr. Lorella**, ki vodi projekt v Bengueli, pripoveduje: "Ker veliko otrok ne hodi v šolo, smo začeli z alfabetizacijo, s poučevanjem o higieni in z moralno vzgojo 250-ih otrok, mladih in odraslih. Ker še nimamo prostorov, vse to delamo v vaških kapelah." Sestre so že dogradile obzidje, ki ima 540 metrov, zgradile cisterno za vodo ter temelje za prve tri učilnice in za prvi del sanitarnih prostorov. "V kratkem bomo začeli z gradnjo velikega podstreška in bomo pokrili kontejnerje, ki bodo služili kot odprte učilnice", tako sr. Lorella, ki se zahvaljuje za vsakršno podporo.

Otrokom v Kakuaku in v Bengueli smo podarili svinčnike—dar koroških dijakov—in prijateljske trakove, ki so jih spletili otroci nekaterih ljudskih šol (Št. Primož, Sinča vas, Škocijan,...). **Teresa**, ki je stara 15 let, se je v pismu tako zahvalila koroškemu otrokom: "Zelo mi je bil všeč vaš dar, ki ste nam ga poslali. Želimo, da bi prišli tudi vi in ostali z nami v centru Don Bosko. Pripravili vam bomo lepo pesem in skupaj se bomo ob morju igrali. Hvala."

POSTALI SMO PRIJATELJI

V vseh teh dneh bivanja v Angoli smo se srečevali z bedo, revščino in brezupnostjo, kar pušča sledove na mnogih obrazih mož in žena. **Fati-ma**, ki je stara 18 let, opisuje trenutno situacijo v državi tako: "Aktualno situacijo vidim zelo kritično in težko, ker se ravna z življenjem kot s kakšnim instrumentom. Človečanskih pravic se ne spoštuje. Poleg tega vlada v državi popolna korupcija. To povzroča po-

polno bedo. Na socialnem kot tudi na ekonomskem področju ljudje nimajo pravice govorila. Kdor govori resnico, je kriminallec."

Po drugi strani so nas v teh dneh osrečevali otroci v mladinskem centru s svojim veseljem, s smehom in navdušenim petjem. Z njimi smo se učili, igrali, peli, brkljali in molili. Cutili smo njihovo veselje nad našim obiskom, ki je obogatil njihovo življenje. Postali smo njihovi prijatelji...

V ANGOLI JE OSTAL DEL SRCA

Vrnili smo se v našo domovino, a del srca je ostal v Kakuako. Za boljšo prihodnost tamkajšnjih otrok in mladih se želimo zavzeti ter se morda nekega dne vrniti... Pripravili smo predavanje o našem misijonskem obisku ter skupaj z mladimi organizirali misijonsko tombolo v Št. Primožu.

Začeli smo zbirati dobitke, iskati sponzorje za glavne nagrade in prodajati srečke. V cerkvi v Št. Primožu se je v nedeljo, 12.11.2000 zbralo veliko ljudi iz domače župnije in iz sosednjih župnij, da bi poleg podpore otrokom in mladim v Angoli prejeli lepe dobitke (potovanje v vrednosti 25.000 ATS, kolo, glasbeni stolp, televizija...). Doživeli smo lepo razpoloženje, ko so otroci izbirali številke in tako srečne dobitnike, ki sta jih razglašala Nataša Hobel in Rado Marko.

Prav lepo se zahvaljujem vsem, ki so s svojim prispevkom podprli to – že tradicionalno jesensko misijonsko akcijo. Zbrali smo nad 190.000 šilingov, ki jih bomo namenili šolskemu projektu don Boskovich sester v Bengueli, kjer večinoma živijo begunci.

Hanzej M. Rosenzopf SDB

VISOKI JUBILEJ DVEH MISIJONARK

V jeseni jubilejnega leta 2000 sta obhajali 95-letnico življenja slovenski misijonarki iz Družbe hčera Marije Pomočnice, s. Terezija Medvešek in s. Veronika Bakan.

S. Terezija (rojena v župniji Sevnica) je letos obhajala tudi 70-letnico redovnih zaobljub, v Indiji (Kalkuta) pa misijonari že od leta 1931. Dolga leta je bila predstojnica velike šole v Kalkuti s

prek 1000 učenkami. Kljub svoji starostni oslabelosti izraža navdušenje ob svojem redovnem in misijonskem poklicu in je močna duhovna opora domačim sestram, ki nadaljujejo njeno delo.

S. Veronika (iz Dokležovja) je v misijonih v Ekvadorju (Južna Amerika) že od leta 1929, kamor je odšla takoj po prvih redovnih zaobljubah. Sama ob svojem visokem jubileju pravi takole: »V mojih letih je seveda veliko težav – ne morem več hoditi kot prej, vendar nisem nepokretna. Spomin ni več tako dober, težave imam z očmi in zato skoraj ne morem ničesar pisati. Skrbim za hišo in odgovarjam na telefonske klice, ko zaradi apostolata sester ni doma. Gospoda prosim, da bi mogla pomagati skupnosti, dokler je Njegova volja.«

Zvestoba in pogum teh navdušenih sester naj bo vzpodbuda tudi današnjim dekletom, ki jih Bog kličje, da bi bile prinašalke vselega oznanila.

s. I.N.

VES TVOJ

Jasno: vsak pontifikat je marijanski, kajti vsak papež zvesto potrjuje, kar pravi evangelij v zvezi z Marijo. Toda pri Janezu Pavlu II. je neka posebnost, neka totalnost, nek poseben čut v zvezi z navzočnostjo in poslanstvom Božje Matere. Njegov škofovski in papeški grb je prava osebna izkaznica: črka M na modri podlagi je razložena s Sinovim klicem: »Ves tvoj!«

Ko gledamo zadržanje in geste ter premišljujemo govore in dokumente Janeza Pavla II., opazimo, da je ljubezen do Marije vir navdihov, ki označujejo njegovo pot hoje za Kristusom. Prvi obisk novega papeža izven Rima, par dni po njegovi izvolitvi, je imel za cilj Marijino cerkvico, ki je zelo priljubljena med prebivalci Rima: svetišče Mentorella. In tudi eden izmed njegovih prvih govorov, ki je bil zelo odmeven, je bil posvečen Mariji: tisti, 8. decembra 1978 v baziliki Svete Marije Velike (Santa Maria Maggiore).

»Papež,« je rekel »na začetku svoje škofovske službe na sedežu svetega Petra v Rimu želi izročiti Cerkev na poseben način njej, v kateri se je uresničila čudovita in popolna zmaga dobrega nad slabim, ljubezni nad sovraštvom, milosti nad grehom; njej, o kateri je Pavel VI rekel, da je 'začetek boljšega sveta', Brezmadežni.« Izročja ji samega sebe kot služabnika služabnikov, in vse tiste, katerim sam služi in kateri skupaj z njim služijo.

Izročiti se Mariji in izročiti ji vesoljno Cerkev in vsako krajevno Cerkev bo »stalnica« pontifikata Janeza Pavla II.: to je »marijanski« stil njegovega pontifikata. Tistega 8 decembra 1978 je še rekel: »Totus tuus ego sum et omnia mea Tua sunt. Accipio te in mea omnia« (Ves sem tvoj in vse, kar imam, je tvoje. Bodi ti moja vodnica v vsem).

FATIMA

IN SVETI OČE

Vedno je tvegano, kadar poskušamo dati neko nalepko osebam, ki jim Previdnost zaupa kakšno posebno nalogo. Poslanstvo teh oseb je namreč tako široko, da ga ne more zaobjeti en sam pridevnik. Zavedam se tega tveganja, toda ne bi pomišljal imenovati »marijanski« pontifikat Janeza Pavla II.

VSE JE ZNAMENJE

Dvaindvajset let je minilo, toda vse njegovo kasnejše življenje in delo je bilo skladno s to gesto.

Na tej točki postane jasna in osvetljujoča gesta svetega očeta, ki gre po dramatičnem atentatu 13. maja 1981 v Fatimo, da se zahvali Materi in ji izroči smrtno kroglo, ki pa ni dosegla svojega namena, ker je bilo tako določeno od zgoraj. Zdaj postane jasno nenehno romanje svetega očeta naproti Marijinim svetiščem, kjer »se kar naleže Marijine vere«; postane jasna gesta svetega očeta, ki trdno drži v rokah rožni venec in se oklepa Marijine pristnosti in materinske nežnosti; postane jasna zvestoba molitvi angelovega češčenja, ki

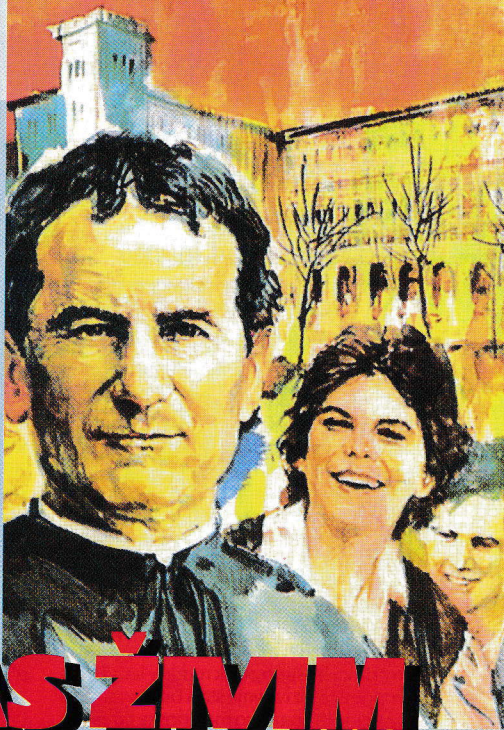
jo je papež ponesel na trge, v planine in na križišča vsega sveta. Postane pa jasen tudi Marijin odgovor, ko je materinsko čakala na Janeza Pavla II., da bi bila Francek in Jacinta Marto iz njegovih ust imenovana kot nova blažena. Vse je znamenje, vse je sporočilo in vse je ljubezen.

Prevedeno iz: *UNIONE*, 6/2000, Angelo Comastri, *Fatima e il Papa*

Literarni in skladateljski natečaj

**SALEZIJANSKI VESTNIK
OB 100. OBLETNICI
PRIHODA
SALEZIJANCEV
NA RAKOVNIK
RAZPISUJE
NAGRADNI NATEČAJ
Z NASLOVOM:**

ZA VAS ŽIVIM

Srečal/a si se z don Boskom, z nekom, ki je svoje življenje zastavil za mlade ... do zadnje kaplje krvi, do zadnjega atoma svojih moči. In na tej poti izgorevanja za življenje mladih ga je spremljala Pomočnica, ki so ji rekli kar don Boskova Marija. Tudi salezijanci, ki so prišli pred 100 leti na Slovensko, so se navzeli njegovega duha, na široko zastavili svoje delo za slovensko mladino, razširili pobožnost do Marije Pomočnice ...

Vabimo vse, ki radi pišete **kratko prozo, pesmi** in ustvarjate **melo-dije** (postavljate **note**), da nam na svoj način izrazite svoje videnje in svoja razmišljanja o don Bosku, mladih, Mariji ...

RAZPISNI POGOJI ZA NATEČAJ:

Besedila kratke proze (največ 3 tipkane strani) pesmi oz. notni zapis svojih pesmi pošljite na formatu A4 v štirih izvodih najkasneje **do 31. maja 2001** na naslov:

*Salezijanski vestnik, za natečaj
Rakovniška 6, p.p. 2404 Ljubljana
tel. 01/427-3028; faks: 01/427-3040
e-mail: vestnik@salve.si*

Besedila oz. note morajo imeti geslo in avtorjevo letnico rojstva. Točne podatke in svoj naslov priložite v zaprti ovojnici, ki mora biti označena z enakim geslom kot rokopis. Najboljše izdelke bomo nagradili. Vsi avtorji se odpovedo honorarju, izdelki ostanejo v lasti razpisnika, ki si pridržuje pravico objave. V sklopu obhajanj 100-letnice prihoda salezijancev na Rakovnik (verjetno 9. septembra) bodo razglašeni rezultati natečaja in podeljene nagrade ter tudi predstavljene najboljše pesmi oz. melodije. Vsi sodelujoči ste že sedaj vabljeni na to prireditev, ki bo združena z jesenskim romarskim shodom.

Vera PAJK

*2.11.1925 + 29.10.2000

Skupaj z njo smo čakali 75. rojstni dan. Zavedajoč se, da bo njen zadnji – takšen – smo iskali način, ki bi vsemu navkljub morda le še lahko prinesel kanček sreče – njej, nam. Namesto da bi se po nedeljski večerni maši vrnila domov, je od nas odšla k Bogu. Prav na nedeljo, ki jo je vedno imela tako rada, ki jo je iz tedna v teden naredila praznično ona in še posebej Gospod.

Stritihovi Ivani in očetu Antonu se je kot drugi od štirih otrok rodila v letu 1925. Popotnica v življenje sta ji bili materialna revščina in bogastvo materinske ljubezni.

Natančnost in vztrajnost sta jo uvrstili med vzorne učence prulske šole ter jo popeljali v gimnazijske vrste na Poljanah. Njena odločitev za študij medicine je ostala le želja, vladal je čas, v katerem je režim nekatere neupravičeno zaviral, drugim neupravičeno dajal prednost. Izbrala je poklic, najbližji njenim željam ter postala višja medicinska sestra. Postala ter ostala vse do zadnjih dni življenja, do trenutkov, ko je tudi v svoji boleznini pogosto prepletala svoji vlogi – bolnika in medicinske sestre. Bila je izvrsten mentor mladim v poklicu, strpen sogovornik zaskrbljenim in čuteč tolažnik trpečim.

Mladost ji je vsadila duh salezijanstva, ki jo je vodil na Karloško cesto, kjer so sestre HMP za dekleta vodile oratorij.

S trinajstimi leti se je priključila cerkvenemu zboru ter v njem vztrajala več kot dvajset let. V času vojnih političnih napestosti je v narodni noši stopala v procesiji za kipom Marije Pomočnice. Posameznim življenjskim obdobjem je prilagajala tudi svoje sodelovanje v rakovniški župniji – kot članica župnijskega pastoralnega sveta, kot bralka berila in ko je ob novembrskih popoldnevih ni bilo doma, smo vedeli, da plete adventne venčke... Samo letos je bilo drugače. Letos so spletli venček zanjo, za adventni čas, za kraj njene zadnjega domovanja. Pridružila se je tudi bivšim gojenkam in z njimi dejavno sodelovala. Tudi gibanje Marijino delo jo je zelo nagovorilo...

Za življenjskega sopotnika si je izbrala Slavka in njuna družina se je povečala. Dvema hčerama je namenjala skrb za urejen in topel dom, prežet z neusahljivim virom ljubezni. In ravno iz te ljubez-

ni so izhajali vsi nauki za življenje. Plemeniti in obogateni z mnogoterimi bolečimi izkušnjami, neprecenljivi zaradi vere v sleherni nov dan, prežet z optimizmom in nenehnostjo vztrajanja.

Vedno pa je ostala najbolj zaupljiva prav v molitvi in pogovoru z rakovniško Marijo Pomočnico, vedno je bila z njo »naša Marija«... Nekatere sebi je bolezen morda slutila. A poslanstvo zadnjega leta svojega življenja je našla v preizkušnji, ki jo je učvrstila, pripravila na trpljenje, ji vsaj za kanček odvzela strah pred neznanim; zdi se, kot bi žrtvovala sebe... Nam pa je v dneh svojega trpljenja podarjala trenutke spokojnosti, blagih besed, zavedanja sebe in nas; in zavedanja minljivosti zemeljskega.

Prepletla nas je z medsebojno ljubeznijo in s spoštovanjem, s spoznavanjem najboljšega v nas, tistega, zaradi česar se ljudje med seboj spoštujemo. Ne bolezen in ne utrujenost je nista premagali prej, preden je bila prepričana, da nas je v življenje pustila pripravljene. In olajšana ne skrbi je tudi ona odšla h Gospodu, pripravljena na Njegov objem.

Trenutkom, ki so v življenju boleli in za seboj puščali rane, je dodala še trpljenje, ki ga je vanjo izklesala neizprozna bolezen. Odšla je v trenutku, preden bi jo bolezen razčlovečila, preden bi uspela načeti dostojanstvo, s katerim je korakala skozi življenje. Ponosna, ona sama sebi lastna in vendar tako zelo naša in mi njeni in -vdana. In takšno jo je hotel objeti Gospod. Zgodilo se je – na Njegov TRETJI DAN! Mami, prosí za vse nas...

Tadeja in Monika

KAJ POMENI?

Poslušati neslišno? Slišati glas onstran tišine?

Slišati dežne bisere? Poslušati jih, kako padajo na dežnik?

Če bi jih res slišali, bi oglušeli! Že samo, da se jim prepustiš, se ti zdijo tako glasni! Napolnijo ti ušesa, duha in srce!

Kaj pomeni to, Gospod?

Kaj pomeni hoditi po razmočeni travi? Po rumenem listju drevov pri internatu? Držati z eno roko milo, z drugo pa vodo? In potem z obojimi umiješ roke!

Kaj pomeni slišati kosa v hrupnem mestu? Pogledati v modre oči fanta, ki se je igral z luno? Čutiti in živeti ljubezenski trikotnik? Peti in igrati kitaro sredi polja ob jezeru? Otrresti bisere z dežnika pred vstopom v avtobus? In kaj pomeni zaspan pogovor ob šestih zjutraj? Da, Oče, to je to! To ni nič drugega kot molitev. Igrati se z mislijo, da me imaš rad, jo metati v zrak, steči za njo in jo ujeti s čistimi rokami, kajti umila jih je tvoja milost. Milo in voda – čisto srce, polno le Boga. Da, molitev je edini in pravi odgovor. Kajti vse, kar delam, kar živim, mislim in čutim ... vse to je dar, neizemerni dar ljubezni.

Rada te imam, Oče moj! Hvala ti.

Dekle z biseri

**K Bogu
so odšli po plačilo**

**naročniki Salezijanskega
vestnika, člani Mašne zveze
in molivci za duhovne poklice**

Bohanec Rezika, Ljubljana
Casar Stanislava, Ljubljana
Casar Vinko, Ljubljana
Dobršek Roza, Ravne
Drenik Marica, Ljubljana
Erjavec Terezija, Lipovci
Fras Terezija, Lenart
Jurečič-Znidarsič, Ljubljana
Karevec Marija, Veliki Gaber
Kastner Marija, Ljubljana
Kocbek Rozinka, Voličina
Kogej Marija, Rakek
Košir Marija, Lučine
Koščic Evangelista, Žizki
Krantič Angelca, Ljubljana
Kraševc Milka, Sv. Trojica
Lapanja Marija, Šentviška Gora
Medvešek Marija, Lahovče
Mulec Alojzij, Rakek
Ocepek Marija, Dol pri Lj.
Pajk Vera, Lj. Rakovnik
Prah Franc, Cerklje ob Krki
Psajd Marija, Sv. Lenart
Schlichthuber Marija, Ljubljana
Sedovnik Katarina, Maribor
Slopnik Marija, Prevalje
Šabec Ana, Pivka
Šega Pavla, Loški Potok
Škerjanc Franciška, Ljubljana
Štefancič Metka, Cerknica
Štihtuber Marija, Lendava
Tomec Jelka, Ljubljana
Zajc Franciška, Videm Dobropolje

ZA PRAZNIKE!

Mir svete noči naj napolni naša srca, da ga bomo še drugim posredovali tudi v letu 2001. Saj je srčni mir največja človeška dobrina in tudi vstopni listek za nebesa. Tega miru želim sebi, vam in vsem vašim dragim, ki se trudite za lepši jutri. Želim vam veliko uspehov in božjega blagoslova pri naši mladini. Iskrena hvala vam za vse molitve, ki jih darujete za nas!

Mimi P.

Na uredništvo smo prejeli še veliko takih in podobnih prazničnih voščil. Hvala vsem! Naj nas vse spremlja v novem letu obilje Božjega blagoslova.

TRSTENIK

Srečna sem, ker se je že toliko naredilo, da končujete obnovo Trstenika. Ni tako dolgo, ko nas je g. Golob S. prosil za pomoč. Vsak iz srca dan tolar se pomnoži. Marija Pomočnica dela čudeže že od don Boska naprej. Naj ta dom lajša bolečine tistim, ki so mu vneto služili. Oh, kako bi tudi danes še potrebovali dobre pastirje ... Kjer

jih ni, se ovce izgubijo. Zelo mi je žal, da ne morem več pomagati tako, kot bi želela.

Marija

VEŠNIK JE ŽE OD NEKDAJ NAŠ

Moram vam napisati, da je Salezijanski vestnik naš gost že od vsega začetka. Nanj nas je naročil moj pokojni stric Jože Žerdin. Tedaj je bil sicer še bolj v skromni obliki, pa smo ga vseeno radi čitali. In sedaj, ko sem sama pri hiši, mi je v veliko tolažbo. Imam pa tudi nepozabne spomine .... Ves čas okupacije sem bila v Ljubljani in neštetokrat me je potvrdila na Rakovnik, kjer sem poznala zelo dobre gospode. Pri g. Peterlinu in g. Turšiču sem bila družica na novi maši ... Udeležila sem se procesij na Rakovniku, tudi tiste, ko je škof Rožman šel bos na Rakovnik. Ker sem bila voditeljica Katoliške akcije, sem imela dosti stikov s škofom in so mi bili nasprotniki stalno za petami. Tudi ko so ustrelili dr. Erlicha, sem bila takoj tam in še danes hranim dolg trn, ki sem ga pomočila v njegovo kri. Bog mi je pomagal in Marija Pomočnica, da mi je uspelo pobegniti iz Ljubljane.

Kristina

MOLITI ...

Vestnik je vedno bolj zanimiv. Veliko je v njem tudi za mlade. Za nas starejše pa je v spodbudo, da še več molimo. Potrebe so velike. Tako za novo poklice kot za svetost teh, ki so že duhovniki. Bojim se, da je med mladimi vedno manj molitve. Za vse drugo je čas ... (Op.ur. - mladi, kaj mislite?)

Poldka

Danijel Halas

POMEN VERSKEGA TISKA

Rada bi se vam zahvalila za vse delo, ki ga imate, posebno na področju verskega tiska. Marija Pomočnica naj varno vodi salezijansko družbo, da bo don Bosko živel še naprej po svojih sinovih salezijancih, ker današnja mladina zelo potrebuje dobrih vodnikov, kajti sovražnik dela na veliko tudi po tisku... V mesecu oktobru smo lahko po radiu Ognjišče poslušali pridige g. inšpektorja Lojzeta Dobravca. Bog daj, da bi bile vse besede tisto rodovitno seme, ki bi obrodilo stoterne sadove...

Prilagam vam podobico našega župnika mučenca Danijela Halasa (*24.6.1908 +16.3.1945: op. ur. o njem ste lahko več brali v 1. številki letošnje Družine).

Marija

SKLAD GIMNAZIJE ŽELIMLJE

V sklad Gimnazije Želimlje ste do 15. 12. 2000 darovali:

Ambrožič M., Avbelj J., Berce M., Blaznik M., Bojanovič M. 2x, Borovnik I. 3x, Bračko A., Cankar Š., Cerar I., Cokan T., Cotman N. 2x, Debevc T. 3x, Dejak M., Dolenc A., Ferjančič F., Fišter C., Frlic A. 2x, Gorc A. 2x, Grašič N., Grom M. 2x, Hribernik P., Jakopič V., Jerovšek B., Kapš S. 2x, Kapus A., Kastaneto M., Knez J., Kocjan M., Kosi M. 2x, Kotnik Š., Krajnik M., Kranjec R., Kurboš F., Kure Z., Legat A., Likar A., Marincič A., Moškon M., Mušič Z., Nagode J. 4x, Novak A., Obreza J., Ogrin I., Perčič V., Piltaver B. 2x, Plahutnik P., Pokorn J., Polončič M. 2x, Preložnik S., Primožič H., Rihar B., Skornšek M. 2x, Sodec F. 4x, Škrabec J., Špes I., Vesel A., Vode J., Zabavnik D., Zelič K. 3x, Zorko I., Zorko K., Zupancič M., Zver S., Žagar, Žagar M., Žibert B., Žnidaršič F. in več neimenovanih dobrotnikov, molilincev za duhovne poklice in bralcev Salezijanskega vestnika. Vsem darovalcem iskrena hvala in Bog povrni.

KAKO PRISPEVATI V SKLAD GIMNAZIJE ŽELIMLJE?

Svoje prispevke v Sklad lahko izročite osebno ali nakažete na naslov: Salezijanski zavod, Želimlje 46, 1291 Škofljica.

Številka žiro računa:

50100-620-133 sklic na številko: 05 1010115-1580175

Nova Ljubljanska banka d.d.

Pri nakazilih na žiro račun navedite oznako 'Gimnazija'.

ŽELIMLJE

DAN ODPRTIH VRAT

20. januar 2001, ob 10.00

INFORMATIVNA DNEVA

- 9. februar 2001 – ob 9.00 in 15.00
- 10. februar 2001 – ob 9.00

DUHOVNE VAJE

- 2. – 4. februar: za fante in dekleta 5.- 7. razreda
- 2. – 4. marec: za fante in dekleta 4.- 6. razreda
- 9. – 11. marec: za fante in dekleta 7.- 8. razreda
- 16. – 18. marec: za fante 4.- 8. razreda
- 30.3. – 1. april: za srednješolce

Informacije in prijave:

Peter Polc, tel. 01/4702-115; N.C. 01/4702-100

POSTNE DUHOVNE VAJE

ZA MLADINO

- 1. skupina: MIRENSKI GRAD I. 16. – 18. februar
- 2. skupina: MIRENSKI GRAD II. 2. – 4. marec
- 3. skupina: BLED 9. – 11. marec
- 4. skupina: POHORJE 16. – 18. marec
- 5. skupina: ŽELIMLJE 23. – 25. marec
- 6. skupina: VERŽEJ 30.3. – 1. april

Začetek vedno v petek zvečer ob 18. uri, sklep v nedeljo s kosilom

Informacije in prijave (1.-5. skupina):

Jože Vidic, tel. 01/709-6880 ali 041/728-293

Informacije in prijave za Veržej:

Janez Krnc, tel. 02/588-9060 ali 041/357-640

BLED

PROGRAMI PRI SESTRAH HMP

- 16. – 18. februar: za dekleta 7.- 8. razreda
- 18. – 20. februar: za dekleta 7.- 8. razreda
- 23. – 25. marec: za dekleta 5.- 6. razreda
- 30.3. – 1. april: za dekleta 5.- 7. razreda – priprava na veliko noč
- 6. – 8. april: za dekleta, priprava na veliko noč

Informacije in prijave:

s. Ivanka Berčan, tel. 04/5741-075

LJUBLJANA – CANKARJEV DOM

DOBRODELNI KONCERT KATOLIŠKIH GIMNAZIJ - 27. JANUAR

Slomškova ustanova – pomoč dijakom katoliških gimnazij v Sloveniji – prireja dobrodelni koncert v Cankarjevem domu v Ljubljani v soboto **27. januarja 2001 ob 20. uri**. Nastopajo **združeni pevski zbori škofijskih gimnazij Ljubljane, Maribora in Vipave ter Gimnazije Želimlje**, orkester in solisti.

Vstopnice lahko dobite v Cankarjevem domu in na Družini v Ljubljani ter na omenjenih štirih gimnazijah.

Povabite še druge in tako s svojo udeležbo podprite dijake katoliških gimnazij.

RAKOVNIK

PRAZNIK SV. JANEZA BOSKA

ROMARSKI SHOD - 28. JANUAR

Romarski shod ob prazniku sv. Janeza Boska v jubilejnim letu (100. obletnica prihoda salezijancev na Rakovnik) bo zadnjo nedeljo v tem mesecu,

28. januarja 2001 ob 15. uri.

Pri maši bo sodeloval mladinski orkester in mladinski zbor iz *Cerknice*. Slovesnost bo vodil dekan Teološke fakultete *dr. Alojzij S. Snój*. Častilci Marije Pomočnice in prijatelji sv. J. Boska, člani salezijanske družine – iskreno vabljeni.

CELODNEVNO ČEŠČENJE - 31. JANUAR

Ob prazniku sv. Janeza Boska bo v rakovniški cerkvi celodnevno češčenje Najsvetejšega. Ves čas priljubljenost za spoved. **Maše ob 7.00, 10.00 in zvečer ob 18.30.**

OTROŠKI PEVSKI ZBORI - 4. FEBRUAR

Tradicionalno srečanje otroških pevskih zborov (kakih 700 šolarjev) ob prazniku sv. Janeza Boska, prijatelja mladih, bo v nedeljo **4. februarja 2001 ob 15. uri.**

SREČANJA IN MLADINSKA MAŠA ZA ŠTUDENTE, ANIMATORJE, MLADE V POKLICIH

NA RAKOVNIKU

Vsak prvi (oz. drugi) četrtek v mesecu *od oktobra do junija*

17.30 **adoracija v cerkvi** (možnost za spoved, pogovor)

18.30 **maša v cerkvi** z nagovorom na temo leta

19.30 **SREČANJE:** molitev, razmišljanje na temo Salezijanske mladinske duhovnosti, pogovor (v prostorih Salezijanske mladinske pastorale)

1. februar

1. marec

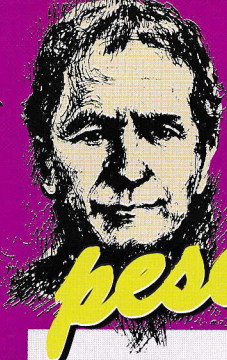
5. april

Salezijanska mladinska pastorala

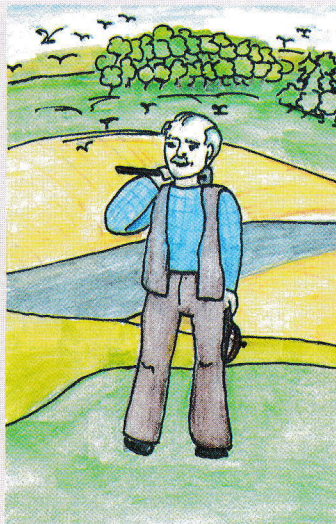

Znanost brez vesti
je propad duha!
sv. Janez Bosko

Don Bosko, ti si pesem veselja

DVE ZRNI IN ŠTIRJE KLASI

Gospodarjev stric, stari Jože, se je neega dne vračal s polja ves prepoten z motiko na rami. Bil je poldan, z zvonika v Moncuccu se je razlegal zvon. Stari se je utrujen usedel na seno in se oddihoval. Malo proč je zapazil tudi Janeza na senu, toda na kolenih: molil je angelovo češčenje, kakor ga je navadila mama Margjeta, da ga je zmoli zjutraj, opoldne in zvečer.

Malo za smeh malo za res je Jože zagodrnjal: »Glej ga no! Mi gospodarji se ubijamo do jutra do večera in smo zbiti do kraja, hlapčič pa se meni nič tebi lepo ustavi in v svetem miru moli.«

Janez pa je tudi malo za šalo malo za res odvrnil: »Kadar je treba poprijeti za delo, stric Jože, veste, da se ne umikam. Toda moja mati me je naučila, če moliš, bodo iz dveh zrn zrasli štirje klasi, če pa ne moliš, bosta iz štirih zrn zrasla samo dva klasa. Zato je prav, da tudi vi kaj molite.«

»Šmenta!« je sklenil starec. »Zdaj imamo pri hiši tudi župnika.«

Z lepim letnim časom je moral hlapčič peljati krave na pašo: paziti je moral, da ne bi zašle na sosedove travnike, da ne bi jedle mokre trave, da se ne bi bodle.

Medtem ko so krave okrog njega mulile travo, je Janez našel tudi časa za

svoje knjige. Lojze Moglia se ni pritoževal, vendar je zmajal z glavo: »Čemu toliko bereš?«

»Hočem postati duhovnik.«

»In ne veš, da moraš imeti devet do deset tisoč lir, če hočeš študirati? Kje jih boš dobil?«

»Če Bog hoče, bo že kdo poskrbel.«

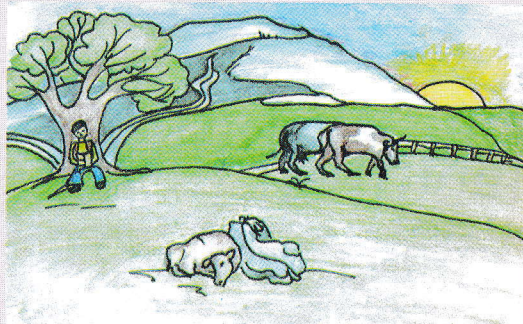
Na travnike se pride včasih igrati tudi prva Moglieva hčerka Ana, ki ima osem let. Vidi Janeza, zatopljenega v branje, ne meni se za njene igre, zato jo vznejevolji: »Nehaj že brati, Janez.«

»Duhovnik bom, moral bom pridigati in spovedovati.«

»Kakšen duhovnik,« mu zarobi deklica. »Kravji pastir boš.«

Janez pa jo je zavrnil: »Ana, iz mene se zdaj norčuješ, nekega dne pa se boš pri meni spovedovala.«

... Ana se je poročila in dolgo živela v Moriondu. Velikokrat je svojim sinovom pripovedovala ta dogodek. Štirikrat ali petkrat na leto je šla v Valdocco, da bi se spovedala pri don Bosku. Sprejemal jo je z veseljem kakor sestro.

Besedilo: T. Bosco, Don Bosko, Ljubljana, 1988, str. 36s.

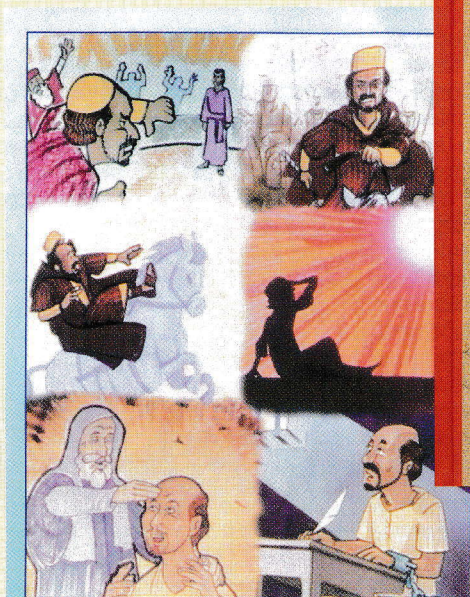
Risbe: T. Špendal

STOLETNA PRATIKA ENAINDVAJSETEGA STOLETJA 2001 - 2100

Stoletna pratika je lahko dobra spremljevalka in svetovalka v dnevih, mesecih, letih in desetletjih, ki so pred nami. Na več kot 200 straneh nam govori o koledarju, zdravilnih rastlinah, vremenu, prvi pomoči, starih stoletnih nasvetih, svetnikih, uporabnih tabelah, šegah in navadah ...

Cena: 1.400 SIT

Dogodivščine sv. Pavla

VIDEOKASETA Dogodivščine sv. Pavla

Risani film na preprost način predstavi svetega Pavla, ki je najprej preganjal Jezusove učence, nato pa postal goreč oznanjevalec Kristusovega evangelija. Risanka je sinhronizirana in se odlikuje po izvirnem načinu predstavitve, saj risbe nastajajo sproti.

Cena: 1.800 SIT

založba
trgovina
priprava za tisk
video

p.p. 2404 • 1001 Ljubljana • tel.: 01 427 73 10